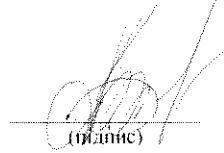

Урядовий офіс координації європейської та євроатлантичної інтеграції Секретаріату
Кабінету Міністрів України
Переклад затверджений

Заступник генерального директора
Урядового офісу координації європейської
та євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)
20 серпня 2020 р.

(підпис)

О. В. Генчев
(ініціали та прізвище)

2013L0053 — UA — 28.12.2013 — 000.001

**Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної
відповідальності за його зміст**

► V ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2013/53/ЄС
від 20 листопада 2013 року
про прогулянкові судна і водні мотоцикли та про скасування Директиви 94/25/ЄС
(Текст стосується ЄЕП)
(ОВ L 354, 28.12.2013, с. 90)

З виправленнями, внесеними:

► C1 Виправленням, ОВ L 297, 13.11.2015, с. 9 (2013/53/ЄС)

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної відповідальності за його зміст

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2013/53/ЄС
від 20 листопада 2013 року
про прогулянкові судна і водні мотоцикли та про скасування Директиви 94/25/ЄС
 (Текст стосується СЕП)
 (ОВ L 354, 28.12.2013, с. 90)

З виправленнями, внесеними:

[Виправленням, ОВ L 297, 13.11.2015, с. 9 \(2013/53/ЄС\)](#)

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2013/53/ЄС
від 20 листопада 2013 року
про прогулянкові судна і водні мотоцикли та про скасування Директиви 94/25/ЄС
 (Текст стосується СЕП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 114,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ([1](#)),

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою ([2](#)),

Оскільки:

- (1) Директиву Європейського Парламенту і Ради 94/25/ЄС від 16 червня 1994 року про наближення законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень держав-членів щодо прогулянкових суден ([3](#)) було ухвалено в контексті встановлення внутрішнього ринку для гармонізації характеристик безпечності прогулянкових суден в усіх державах-членах, а також для усунення бар'єрів у торгівлі прогулянковими суднами між державами-членами.
- (2) Початково, Директива 94/25/ЄС поширювалася лише на прогулянкові судна з корпусом довжиною від 2,5 до 24 метрів. Директива 2003/44/ЄС Ради і Європейського Парламенту від 16 червня 2003 року про внесення змін до Директиви 94/25/ЄС ([4](#)) розширила сферу застосування останньої на водні мотоцикли, а також інтегрувала вимоги із захисту довкілля у змінену Директиву шляхом встановлення граничних рівнів викидів відпрацьованих газів (СО, НС, NOx та твердих частинок), а також шуму від іскри.
- (3) Директива 94/25/ЄС ґрунтується на принципах нового підходу, визначених Резолюцією Ради від 7 травня 1985 року про новий підхід до технічної гармонізації та стандартів ([5](#)). Відповідно, в ній встановлено тільки основні вимоги до прогулянкових суден, а технічні деталі ухвалює Європейський Комітет зі стандартизації (СЕН) та Європейський Комітет з електротехнічної стандартизації (Cenelec) відповідно до Директиви Європейського Парламенту і Ради 98/34/ЄС від 22 червня 1998 року про процедури надання інформації у сфері технічних стандартів і норм та про правила щодо послуг інформаційного суспільства ([6](#)). Відповідність встановленим таким чином гармонізованим стандартам, реєстраційні номери яких опубліковані в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, надає презумпцію відповідності вимогам Директиви 94/25/ЄС. Досвід показав, що такі основні принципи виявили свою ефективність у зазначеній галузі, та їх необхідно не лише застосовувати надалі, але і сприяти їх подальшому просуванню.

- (4) Тим не менш, в результаті технологічних змін на ринку виникли нові питання щодо екологічних вимог Директиви 94/25/ЄС. Для врахування вказаних змін, а також надання уточнень щодо рамок, в межах яких можна здійснювати торгівлю продуктами, охопленими цією Директивою, необхідно переглянути та вдосконалити деякі аспекти Директиви 94/25/ЄС, а також, у цілях забезпечення точності, зазначену Директиву необхідно скасувати та замінити цією Директивою.
- (5) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 765/2008 від 9 липня 2008 року про встановлення вимог до акредитації та нагляду за ринком, пов'язані з реалізацією продуктів (7) встановлює горизонтальні положення про акредитацію органів з оцінювання відповідності, про знак СЕ, а також рамки ринкового нагляду Союзу за продуктами, що надходять на ринок Союзу, і їх контролю, які також застосовують до продуктів, охоплених цією Директивою.
- (6) Рішення Європейського Парламенту і Ради № 768/2008/ЄС від 9 липня 2008 року про спільні рамки для реалізації продуктів (8) визначає спільні принципи та референтні положення для законодавчих цілей на основі принципів «нового підходу». Для забезпечення узгодженості з іншим секторальним законодавством щодо продуктів доцільно узгодити деякі положення цієї Директиви із зазначеним Рішенням у частині, де секторальні особливості не потребують інших рішень. Таким чином, певні означення, загальні зобов'язання суб'єктів господарювання, презумпцію відповідності, правила маркування знаком СЕ, вимоги органів з оцінювання відповідності, процедури нотифікації, а також положення про процедури, пов'язані із продуктами, що становлять ризик, необхідно узгодити із зазначеним Рішенням. Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1025/2012 від 25 жовтня 2012 року про європейську стандартизацію (9) визначає процедуру оскарження гармонізованих стандартів, якщо такі стандарти повною мірою не відповідають вимогам цієї Директиви.
- (7) Для сприяння розумінню та узгодженому застосуванню цієї Директиви суб'єктами господарювання та національними органами влади необхідно уточнити сферу застосування, терміни та означення Директиви 94/25/ЄС. Зокрема, необхідно уточнити, що такі амфібійні транспортні засоби виключено зі сфери застосування цієї Директиви. Також необхідно уточнити, які типи каное та каяків виключено зі сфери застосування цієї Директиви, а також уточнити, що ця Директива поширюється лише на ті водні мотоцикли, які призначені для спорту та відпочинку.
- (8) Також для сприяння розумінню та узгодженому застосуванню цієї Директиви доцільно надати означення властивих для цього сектора термінів «судна, призначені для власного користування», «довжина корпусу» та «приватний імпортер». Необхідно розширити поточне означення терміну «рушійний двигун» для врахування інноваційних рішень щодо урухомлення суден.
- (9) Продукти, охоплені цією Директивою, які введено в обіг чи в експлуатацію, повинні відповідати застосовному законодавству Союзу, а суб'єкти господарювання повинні бути відповідальними за відповідність продуктів у контексті їхніх ролей в ланцюгу постачання для забезпечення високого рівня захисту публічних інтересів, таких як збереження життя та здоров'я, захист споживачів та довкілля, а також гарантування добросовісної конкуренції на ринку Союзу.
- (10) Усі суб'єкти господарювання, що беруть участь у ланцюгу постачання та розповсюдження, повинні вживати належних заходів для забезпечення того, щоб продукти, охоплені цією Директивою, не становили загрози здоров'ю та безпеці осіб, майну чи довкіллю, якщо їх правильно виготовляють, підтримують в належному стані, а також щоб на ринку надавалися лише ті продукти, що відповідають застосовному законодавству Союзу. Ця Директива повинна забезпечувати чіткий та пропорційний розподіл зобов'язань, які відповідають ролі кожного суб'єкта господарювання у ланцюгу постачання та розповсюдження.
- (11) Оскільки лише виробники можуть виконувати певні завдання, необхідно чітко розрізнити виробника та суб'єкта господарювання на всьому ланцюгу розповсюдження. Також необхідно чітко розрізнити імпортера та розповсюджувача, оскільки імпортер ввозить продукти з третіх країн на ринок Союзу. Таким чином, імпортер повинен забезпечити відповідність таких продуктів застосовним вимогам Союзу.
- (12) Виробник, який досконало знає процес проектування й виробництва, має найкращу позицію для проведення процедури оцінювання відповідності. Тому оцінювання відповідності повинно залишатися тільки обов'язком виробника.
- (13) Необхідно забезпечити відповідність продуктів, охоплених цією Директивою, що надходять на ринок Союзу з третіх країн, усім застосовним вимогам Союзу, та, зокрема, проведення виробниками належних процедур оцінювання відповідності щодо таких продуктів. Тому необхідно передбачити положення для надання можливості імпортерам забезпечити відповідність продуктів, які вони вводять в обіг, застосовним вимогам, а також те, щоб імпортери не вводили в обіг продукти, які не відповідають таким вимогам або становлять ризик. З цієї самої причини також необхідно передбачити, щоб імпортери могли пересвідчитися в тому, що процедури оцінювання відповідності було проведено, а також доступність знака СЕ та документів, складених виробниками, для інспектування наглядовими органами.
- (14) Якщо розповсюджувач надає продукт, на який поширюється ця Директива, на ринку після введення його в обіг виробником чи імпортером, він повинен діяти з належною обачністю, щоб забезпечити, що його поводження з продуктом не має негативного впливу на відповідність продукту. Імпортери і розповсюджувачі повинні діяти належним чином щодо застосовних вимог під час введення продуктів в обіг або надання їх на ринок.
- (15) Під час введення в обіг продукту, на який поширюється ця Директива, імпортери повинні вказувати на продукт свою назву та контакту адресу. Необхідно передбачити винятки в тих випадках, коли розмір чи

характер компоненту не дозволяє вказати зазначене.

- (16) Будь-який суб'єкт господарювання, який або вводить продукт в обіг під своїм найменуванням чи торговельною маркою, або модифікує продукт у спосіб, що може вплинути на дотримання чинних вимог, необхідно вважати виробником, та він повинен брати на себе обов'язки виробника.
- (17) Розповсюджувачі та імпортери, з огляду на їхні близькі зв'язки з ринком, повинні залучатися до завдань з ринкового нагляду, що їх виконують компетентні національні органи, а також вони повинні бути готовими брати активну участь, надаючи таким органам усю необхідну інформацію щодо обумовленого продукту.
- (18) Ввезення прогулянкових суден та водних мотоциклів з третіх країн до Союзу фізичними та юридичними особами, створеними в Союзі, є особливістю цього сектору. Однак, Директива 94/25/ЄС містить незначну кількість положень, що стосуються, або їх можна вважати такими, що стосуються приватних імпортерів з огляду на проведення оцінювання відповідності (після завершення будівництва). Таким чином, постає потреба в уточненні інших зобов'язань приватних імпортерів, які необхідно гармонізувати по суті із зобов'язаннями виробників, із деякими винятками, пов'язаними з некомерційним характером їхньої діяльності.
- (19) Забезпечення простежуваності продукту по всьому ланцюгу постачання сприяє спрощенню та підвищенню ефективності ринкового нагляду. Ефективна система простежуваності спрощує завдання органів ринкового нагляду щодо простежування суб'єктів господарювання, які надавали на ринку невідповідні вимогам продукти.
- (20) Для забезпечення точності та узгодженості з іншими директивами «нового підходу» необхідно чітко зазначити, що продукти, охоплені цією Директивою, можна вводити в обіг або в експлуатацію, лише якщо вони відповідають загальній вимозі щодо відсутності загрози здоров'ю та безпеці осіб, майну чи довкілля, а також лише якщо вони відповідають обов'язковим суттєвим вимогам, встановленим у цій Директиві.
- (21) У контексті двигунів, адаптованих для морського використання як рушійні двигуни, якщо на оригінальний двигун вже є схвалення типу згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 97/68/ЄС від 16 грудня 1997 року про наближення законодавств держав-членів щодо заходів, спрямованих на зменшення викидів газоподібних та твердих забрудників від двигунів внутрішнього згорання, які встановлюють на позашляховій рухомій техніці (10), чи Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 595/2009 від 18 червня 2009 року про затвердження типу автомобільних транспортних засобів і двигунів щодо викидів від вантажних транспортних засобів (Євро-VI) та про доступ до інформації про ремонт і технічне обслуговування транспортного засобу (11), особи, які адаптують двигуни, повинні мати можливість спиратися на підтвердження відповідності, надане виробником базового двигуна, за умови що така адаптація не вплинула на показники викидів відпрацьованих газів.
- (22) У звіті про шляхи подальшого удосконалення екологічних характеристик двигунів прогулянкових суден, поданому відповідно до статті 2 Директиви 2003/44/ЄС, було надано оцінку можливостей щодо подальшого зменшення граничних рівнів викидів відпрацьованих газів морських прогулянкових суден. У звіті було надано висновок про доцільність встановити більш жорсткі граничні рівні, у порівнянні з тими, що зазначено в Директиві 2003/44/ЄС. Граничні рівні необхідно встановити на рівні, що відображає розвиток більш екологічних технологій морських двигунів, а також уможливило прогрес в напрямі гармонізації граничних рівнів викидів відпрацьованих газів у всьому світі. Тим не менш, граничні рівні викидів СО необхідно підвищити з метою забезпечення значного зменшення обсягів інших забрудників повітря, для того щоб відобразити технологічну ефективність та досягти якнайшвидшого впровадження, забезпечуючи при цьому прийнятний рівень соціально-економічного впливу на цей сектор економіки.
- (23) Залежно від категорії палива та живлення необхідно застосувати випробувальні цикли для двигунів морського призначення, описаних у відповідних гармонізованих стандартах, а також цикли, описані у відповідних стандартах ISO, якщо вони доступні, з урахуванням значень, вказаних у пункті 2.3. частини В додатка I. Випробувальні цикли необхідно розробити для усіх двигунів згорання, що є частиною рушійної установки, в тому числі гібридних силових установок.
- (24) Випробувальне паливо, яке використовується для оцінювання відповідності суден щодо граничних рівнів викидів відпрацьованих газів, повинне відображати склад палива, яке використовується на відповідному ринку, а отже європейське випробувальне паливо підлягає використанню під час затвердження типу в Союзі. Однак, оскільки виробники з третіх країн, імовірно, не мають доступу до європейського еталонного палива, необхідно надати можливість дозвільним органам допускати випробування двигунів з використанням інших типів еталонного палива. Однак, вибір еталонного палива необхідно обмежити відповідно до специфікацій, визначених у відповідному стандарті ISO, для забезпечення якості та порівнюваності результатів випробування.
- (25) Для сприяння захисту морського середовища доцільно ухвалити вимогу про обов'язкове встановлення відстійних танків на судна, оснащені туалетами.
- (26) Статистика нещасних випадків показує, що ризик перекидання житлового багатокорпусного прогулянкового судна є низьким. Незважаючи на такий низький ризик, доцільно вважати, що ризик перекидання житлового багатокорпусного прогулянкового судна існує, і, в разі існування ризику перекидання, необхідно забезпечити практичну можливість для судна залишатися на плаву у перекинутому положенні та проведення евакуації.
- (27) Відповідно до принципу субсидіарності, положення цієї Директиви не повинні впливати на право держав-членів визначати такі вимоги, які вони можуть вважати необхідними, щодо судноплавства у певних водах з метою захисту довкілля, в тому числі захисту від шумового випромінювання, прокладання водних шляхів та

забезпечення безпеки водних шляхів, за умови що такі положення не вимагають модифікації судна, що відповідає цій Директиві, а також, що такі положення є обґрунтованими та пропорційними цілям, яких необхідно досягти.

- (28) Нанесення знака CE, що свідчить про відповідність продукту, — це видимий результат усього процесу, що охоплює оцінювання відповідності у широкому сенсі. Загальні принципи, які регламентують знак CE, викладено у Регламенті (ЄС) № 765/2008. У цій Директиві необхідно встановити правила, що регламентують нанесення знака CE на судна, їхні компоненти та рушійні двигуни. Доцільно розширити обов'язки щодо нанесення знака CE також на усі стаціонарні двигуни та рушійно-стернові двигуни без вбудованого випускного трубопроводу, які необхідно вважати такими, що відповідають суттєвим вимогам цієї Директиви.
- (29) Надзвичайно важливо роз'яснити виробникам, приватним імпортерам та користувачам, що, наносячи знак CE на продукт, виробник заявляє, що цей продукт відповідає всім застосовним вимогам, і що він бере на себе повну відповідальність за це.
- (30) Знак CE повинен бути єдиним знаком відповідності, що позначає відповідність продукту, на який поширюється ця Директива, гармонізаційному законодавству Союзу. Однак, необхідно також дозволити інші знаки, якщо вони сприяють покращенню захисту користувача та не охоплені гармонізаційним законодавством Союзу.
- (31) З метою забезпечення відповідності суттєвим вимогам необхідно встановити належні процедури оцінювання відповідності, яких повинен дотримуватися виробник. Такі процедури необхідно встановити на основі модулів оцінювання відповідності, що містяться у Рішенні № 768/2008/ЄС. Ці процедури необхідно визначати в контексті рівня ризику, який може надходити від суден, двигунів та компонентів. Тому кожен категорію відповідності необхідно доповнити належною процедурою або можливістю обирати з-поміж декількох еквівалентних процедур.
- (32) Досвід показав, що доцільно передбачити більш широкий спектр модулів оцінювання відповідності для компонентів. У питанні щодо оцінювання відповідності вимог до викидів відпрацьованих газів та шумового випромінювання необхідно розрізняти випадки із застосуванням гармонізованих стандартів та випадки без їх застосування, оскільки для останніх існує обґрунтована необхідність у більш жорсткій процедурі оцінювання відповідності. Окрім того, необхідно скасувати можливість використання референтних даних судна для випробування шумового випромінювання як таку, що є надлишковою, зважаючи на відсутність практики її застосування.
- (33) Для забезпечення точної інформації про прийнятне середовище експлуатації судна назви проектних категорій суден необхідно встановлювати лише на основі суттєвих умов середовища для плавання, зокрема сили вітру та висоти істотних хвиль. Чотири проектні категорії А, В, С та D, призначені для позначення діапазонів сили вітру та висоти істотних хвиль в проектувальних цілях, із пояснювальними записками.
- (34) Директива 94/25/ЄС містить правила оцінювання після завершення будівництва прогулянкових суден, яке здійснює будь-яка фізична чи юридична особа, заснована в межах Союзу, яка вводить продукт в обіг чи в експлуатацію у випадках, в яких виробник не виконує зобов'язання щодо відповідності продукту положенням цієї Директиви. Для забезпечення узгодженості доцільно розширити сферу оцінювання після завершення будівництва, щоб охопити не лише прогулянкові судна, але й водні мотоцикли. Для забезпечення точності необхідно встановити, в яких випадках можна використовувати оцінювання після завершення будівництва. Окрім цього, в контексті ввезення, його використання необхідно обмежити випадками некомерційного ввезення приватними імпортерами для попередження зловживання оцінюванням після завершення будівництва для комерційних цілей. Також існує потреба у розширенні обов'язку особи, що здійснює запит на оцінювання після завершення будівництва, надавати документи нотифікованому органу для забезпечення належного оцінювання відповідності продукту нотифікованим органом.
- (35) Оскільки необхідно забезпечити однаково високий рівень ефективності органів, що здійснюють оцінювання відповідності продуктів, охоплених цією Директивою, на території Союзу, а також оскільки такі органи повинні виконувати свої функції на однаковому рівні та за умов добросовісної конкуренції, необхідно встановити обов'язкові вимоги для органів оцінювання відповідності, які бажають бути нотифікованими для надання послуг із оцінювання відповідності згідно з цією Директивою.
- (36) Для забезпечення сталого рівня якості оцінювання відповідності продуктів, охоплених цією Директивою, необхідно не лише консолідувати вимоги, яких повинні дотримуватися органи, що бажають бути нотифікованими, але й водночас визначити вимоги, яких повинні дотримуватися нотифіковані органи та інші органи, залучені до оцінювання, нотифікації та моніторингу нотифікованих органів.
- (37) У Регламенті (ЄС) № 765/2008 доповнено та посилено поточні засади щодо ринкового нагляду за продуктами, на які поширюється дія гармонізаційного законодавства Союзу, із врахуванням продуктів, охоплених цією Директивою. Держави-члени, таким чином, повинні організувати та здійснювати ринковий нагляд за такими продуктами відповідно до зазначеного Регламенту, а також, у застосовних випадках, відповідно до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2001/95/ЄС від 3 грудня 2001 року про загальну безпечність продуктів ([12](#)).
- (38) Для підвищення прозорості та зменшення часу опрацювання необхідно удосконалити існуючу запобіжну процедуру, що надає Комісії можливість досліджувати обґрунтування заходів, що вживаються державою-членом по відношенню до продуктів, які вона вважає невідповідними, для покращення її ефективності та застосування наявних експертних ресурсів держав-членів.
- (39) Існуючу систему потрібно доповнити процедурою, що надає заінтересованим сторонам можливість бути

поінформованими про вжиті заходи щодо продуктів, охоплених цією Директивою, які становлять ризик для здоров'я та безпеки осіб чи інших аспектів захисту суспільних інтересів. Вона також повинна дозволити органам ринкового нагляду, за співпраці з відповідними суб'єктами господарювання, вчиняти деякі дії щодо таких продуктів на раніших етапах.

- (40) Якщо держави-члени та Комісія досягають згоди щодо обґрунтування заходів, вжитих державою-членом, подальша участь Комісії не є необхідною.
- (41) Для врахування прогресу технічних знань та нових наукових даних право ухвалювати акти [►C1](#) відповідно до статті 290 Договору про функціонування Європейського Союзу необхідно делегувати Комісії для внесення змін до пунктів 2.3, 2.4 і 2.5 секції 2, секції 3 частини В та секції 3 частини С додатка I, а також додатків V, VII та IX. ◀ В подальшому це дозволить Комісії включити випробувальні цикли для гібридних двигунів та внести змішане пробне біопаливо до таблиці випробувального палива, шойно такі пробні види палива будуть прийняті на міжнародному рівні. Особливо важливо, щоб Комісія на етапі підготовчої роботи проводила належні консультації, у тому числі на рівні експертів. Комісія, під час підготовки та розроблення делегованих актів, повинна забезпечити одночасне, своєчасне та належне передання відповідних документів Європейському Парламенту і Раді.
- (42) Для того, щоб забезпечити уніфіковані умови для імплементації цієї Директиви, необхідно наділити Комісію виконавчими повноваженнями. Такі повноваження необхідно здійснювати відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 від 16 лютого 2011 року про встановлення правил і загальних принципів стосовно механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень([_13_](#)).
- (43) Для ухвалення імплементаційних актів, які вимагають від нотифікуючої держави-члена вжити необхідних коригувальних заходів щодо нотифікованих органів, які не відповідають або більше не відповідають вимогам до їхньої нотифікації, повинна використовуватися дорадча процедура.
- (44) Для ухвалення імплементаційних актів, що забезпечують уніфіковане застосування цієї Директиви, зокрема щодо додаткових положень, встановлених у статті 24, про процедури оцінювання відповідності, а також щодо вимог до проектних категорій суден, ідентифікації суден, таблички виробника, інструкції для користувача, газової системи, системи запобігання викидам, звітної анкети та навігаційних вогнів, необхідно застосувати експертну процедуру.
- (45) Комісія повинна за допомогою імплементаційних актів, враховуючи їхній особливий характер, діючи без застосування Регламенту (ЄС) № 182/2011, визначати, чи є обґрунтованими заходи, вжиті державами-членами щодо продукту, що становить ризик для здоров'я чи безпеки осіб, майна чи довкілля.
- (46) Комісія повинна негайно ухвалити застосовні імплементаційні акти у відповідних виправданих випадках, пов'язаних із оцінюванням відповідності, проектними категоріями суден, навігаційними вогнями, системою запобігання викидам та газовими приладами, що становлять ризик для здоров'я чи безпеки осіб, майна чи довкілля.
- (47) Відповідно до усталеної практики комітет, створений відповідно до цієї Директиви, може відігравати важливу роль у процесі дослідження питань застосування цієї Директиви, що їх піднімає або голова комітету, або представник держави-члена відповідно до своїх процедурних правил.
- (48) Для забезпечення моніторингу та ефективності цієї Директиви держави-члени повинні пройти анкетування щодо застосування цієї Директиви. Після цього Комісія повинна скласти та оприлюднити звіт щодо застосування цієї Директиви.
- (49) Держави-члени повинні встановити правила щодо санкцій за порушення цієї Директиви та забезпечити їх виконання. Такі санкції повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними.
- (50) Для надання виробникам та іншим суб'єктам господарювання достатнього часу для адаптування до вимог, встановлених у цій Директиві, необхідно передбачити достатній перехідний період після набуття чинності цією Директивою, під час якого продукти, які відповідають положенням Директиви 94/25/ЄС, можна надалі вводити в обіг.
- (51) Для сприяння застосуванню цієї Директиви малими та середніми виробниками підвісних рушійних двигунів з запалюванням від іскри потужністю 15 кВт чи менше, а також для надання їм можливості адаптуватися до нових вимог доцільно встановити окремий перехідний період для таких виробників.
- (52) Оскільки мету цієї Директиви, а саме, забезпечення високого рівня захисту життя та здоров'я людей, а також захисту довкілля разом з гарантією функціонування внутрішнього ринку через встановлення гармонізованих вимог до продуктів, охоплених цією Директивою, та мінімальних вимог до ринкового нагляду, не можна достатньою мірою досягти на рівні держав-членів, а зважаючи на масштаб і наслідки, її можна краще досягти на рівні Союзу, Союз може ухвалити інструменти відповідно до принципу субсидіарності, встановленого в статті 5 Договору про Європейський Союз. Відповідно до принципу пропорційності, встановленого у вказаній статті, ця Директива не виходить за межі необхідного для досягнення таких цілей.
- (53) Таким чином, Директиву 94/25/ЄС необхідно скасувати,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

ГЛАВА I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Предмет

У цій Директиві встановлено вимоги до проектування та виробництва продуктів, вказаних у статті 2(1), а також правила щодо їх вільного руху в Союзі.

Стаття 2

Сфера застосування

1. Цю Директиву застосовують до таких продуктів:

- (a) прогулянкові судна та частково завершені прогулянкові судна;
- (b) водні мотоцикли та частково завершені водні мотоцикли;
- (c) компоненти, наведені в додатку II, у разі введення їх в обіг в Союзі окремо, далі — «компоненти»;
- (d) рушійні двигуни, які встановлюються чи спеціально призначені для встановлення на чи в судно;
- (e) рушійні двигуни, які встановлюються на чи в судно і підлягають значній модифікації;
- (f) судна, які підлягають значному переобладнанню.

2. Цю Директиву не застосовують до таких продуктів:

- (a) з огляду на вимоги до проектування та побудови, встановлені в частині А додатка I:
  - (i) судна, призначені винятково для змагань, в тому числі байдарки та тренувальні байдарки, марковані як такі виробником;
  - (ii) каное та каяки, спроектовані так, що їхнім джерелом рушійної сили є лише людина, гондоли і катамарани;
  - (iii) дошки для серфінгу, спроектовані так, що їхнім джерелом рушійної сили є лише вітер, та керування якими здійснюється однією чи декількома особами в стоячому положенні;
  - (iv) дошки для серфінгу;
  - (v) оригінальні історичні судна та їхні окремі репліки, спроектовані до 1950 року, побудовані переважно із оригінальних матеріалів та марковані як такі виробником;
  - (vi) експериментальні судна за умови, що їх не введено в обіг в межах Союзу;
  - (vii) судна, побудовані для власного користування, за умови, що їх в подальшому не введено в обіг в межах Союзу протягом п'яти років з дати введення судна в експлуатацію;
  - (viii) судна, спеціально призначені для перевезення пасажирів в комерційних цілях з екіпажем без обмеження дії параграфу 3, незважаючи на кількість пасажирів;
  - (ix) підводні апарати;
  - (x) транспортні засоби на повітряній подушці;
  - (xi) судна на підводних крилах;
  - (xii) судна із паровими двигунами зовнішнього згоряння, що працюють на вугіллі, коксі, деревині, нафті чи газі;
  - (xiii) амфібійні транспортні засоби, такі як колісні чи гусеничні моторні транспортні засоби, що можуть працювати як на воді, так і на суходолі;
- (a) з огляду на вимоги щодо викидів відпрацьованих газів, встановлені у частині В додатка I:
  - (i) рушійні двигуни, які встановлено чи призначено для встановлення на такі продукти:
    - судна, призначені винятково для змагань, позначені виробником як такі;
    - експериментальні судна за умови, що їх не введено в обіг в межах Союзу;
    - судна, призначені для перевезення пасажирів в комерційних цілях з екіпажем, без обмеження дії параграфу 3, незважаючи на кількість пасажирів;
    - підводні апарати;
    - транспортні засоби на повітряній подушці;
    - судна на підводних крилах;
    - амфібійні транспортні засоби, такі як колісні чи гусеничні моторні транспортні засоби, що можуть працювати як на воді, так і на суходолі;

- (ii) оригінальні історичні рушійні двигуни та їхні репліки, виготовлені на основі проектів, розроблених до 1950 року, які не вироблялися серійно та призначалися для суден, вказаних в підпунктах (v) чи (vii) пункту (a);
  - (vii) рушійні двигуни, побудовані для власного користування, за умови, що їх не введено відразу ж в обіг в межах Союзу протягом п'яти років з дати введення судна в експлуатацію;
- (c) з огляду на вимоги щодо шумового випромінювання, вказані в частині C додатка I:
- (i) усі судна, вказані в пункті (b);
  - (ii) судна, побудовані для власного користування, за умови, що їх в подальшому не введено в обіг на ринок Союзу протягом п'яти років з дати введення судна в експлуатацію.

3. Якщо судна вводять в обіг на ринок Союзу для цілей відпочинку, той факт, що ті самі судна також можна використовувати для чартерних рейсів, спорту чи непрофесійних тренувань, не перешкоджає поширенню на них дії цієї Директиви.

Стаття 3

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (1) «судно» означає будь-яке прогулянкове судно або водний мотоцикл;
- (2) «прогулянкове судно» означає будь-яке судно будь-якого типу, за винятком водного мотоцикла, що використовується у цілях спорту та відпочинку, довжина корпусу якого становить від 2,5 м до 24 м, незалежно від засобу урухомлення;
- (3) «водний мотоцикл» означає судно, призначене для використання в цілях спорту та відпочинку, з довжиною корпусу менш ніж 4 м, обладнане рушійним двигуном з водоструменевим насосом, що виконує функцію основного джерела урухомлення, та спроектоване для управління однією або декількома особами у положенні сидячи чи стоячи, зокрема, на колінах, перебуваючи ззовні корпусу, а не всередині нього;
- (4) «судно, призначене для власного користування» означає судно, що, головним чином, виготовлене його майбутнім власником для особистого використання;
- (5) «рушійний двигун» означає будь-який двигун внутрішнього згоряння із запалюванням від іскри або від стиснення, який безпосередньо чи опосередковано використовують для цілей урухомлення;
- (6) «значна модифікація двигуна» означає модифікацію рушійного двигуна, що потенційно може спричинити перевищення граничних рівнів викидів, встановлених у частині B додатка I, або збільшити номінальну потужність двигуна більш ніж на 15 %;
- (7) «значне переобладнання судна» означає переобладнання судна, за якого змінюється засіб урухомлення судна та яке передбачає значну модифікацію двигуна або змінює судно таким чином, що воно не може відповідати застосовним суттєвим вимогам щодо безпеки та довкілля, встановленим у цій Директиві.
- (8) «засіб урухомлення» означає засіб надання рушійної сили судну;
- (9) «сімейство двигунів» означає групу двигунів, виділену виробником, які з огляду на їхню будову мають схожі характеристики викидів відпрацьованих газів чи шумового випромінювання;
- (10) «довжина корпусу» означає довжину корпусу, встановлену відповідно до гармонізованого стандарту;
- (11) «надання на ринку» означає постачання продукту на ринок Союзу для розповсюдження, споживання чи використання в процесі комерційної діяльності за оплату чи безоплатно;
- (12) «введення в обіг» означає перше надання продукту на ринку Союзу;
- (13) «введення в експлуатацію» означає перше використання на території Союзу продукту, на який поширюється ця Директива, його кінцевим споживачем;
- (14) «виробник» означає будь-яку фізичну чи юридичну особу, що виробляє продукт або замовляє проектування чи виготовлення такого продукту, а також реалізовує такий продукт під своїм найменуванням або під своєю торговельною маркою;
- (15) «уповноважений представник» означає будь-яку фізичну чи юридичну особу, засновану в межах Союзу, яка одержала від виробника письмове доручення діяти від його імені стосовно визначених завдань;
- (16) «імпортер» означає будь-яку фізичну чи юридичну особу, засновану в межах Союзу, яка вводить в обіг на ринку Союзу продукт з третьої країни;
- (17) «приватний імпортер» означає будь-яку фізичну чи юридичну особу, засновану в межах Союзу, яка імпортує в процесі некомерційної діяльності продукт з третьої країни в Союз з метою введення його в експлуатацію для власного використання;
- (18) «розповсюджувач» означає будь-яку фізичну чи юридичну особу в ланцюзі постачання, що не є виробником чи імпортером, яка надає продукт на ринку;
- (19) «суб'єкти господарювання» означає виробника, уповноваженого представника, імпортера та розповсюджувача;

- (20) «гармонізований стандарт» означає гармонізований стандарт відповідно до пункту (с) статті 2(1) Регламенту (ЄС) № 1025/2012;
- (21) «акредитація» означає акредитацію відповідно до пункту 10 статті 2 Регламенту (ЄС) № 765/2008;
- (22) «національний орган з акредитації» означає національний орган з акредитації відповідно до пункту 11 статті 2 Регламенту (ЄС) № 765/2008;
- (23) «оцінювання відповідності» означає процес, який показує, чи були виконані вимоги цієї Директиви щодо продукту;
- (24) «орган з оцінювання відповідності» означає орган, що здійснює заходи з оцінювання відповідності, в тому числі калібрування, випробування, сертифікацію та інспектування;
- (25) «відкликання» означає будь-які заходи, спрямовані на повернення продукту, який вже було надано кінцевому користувачу;
- (26) «вилучення з обігу» означає будь-які заходи, спрямовані на запобігання наданню продукту в ланцюгу постачання на ринку;
- (27) «ринковий нагляд» означає діяльність, яку здійснюють органи публічної влади та заходи, яких вони вживають, для забезпечення того, щоб продукти відповідали застосовним вимогам, встановленим у гармонізаційному законодавстві Союзу, та не загрожували здоров'ю, безпеці чи будь-якому іншому аспекту захисту суспільних інтересів;
- (28) «маркування знаком СЕ» означає маркування, за допомогою якого виробник зазначає, що продукт відповідає застосовним вимогам, встановленим у гармонізаційному законодавстві Союзу, що передбачає нанесення такого знака;
- (29) «гармонізаційне законодавство Союзу» означає будь-яке законодавство Союзу, що гармонізує умови реалізації продуктів.

Стаття 4

Суттєві вимоги

1. Продукти, вказані в статті 2(1), можна вводити в обіг чи в експлуатацію лише за умови, що вони не становлять загрози здоров'ю чи безпеці осіб, майну чи довкіллю, якщо їх належним чином підтримують в належному стані та використовують за призначенням, та лише за умови, що вони відповідають застосовним суттєвим вимогам, встановленим у додатку I.
2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб продукти, вказані в статті 2(1), було надано на ринку чи введено в експлуатацію лише за умови їхньої відповідності вимогам параграфа 1.

Стаття 5

Національні норми щодо судноплавства

Ця Директива не повинна перешкоджати державам-членам ухвалювати положення щодо судноплавства у певних водах з метою захисту довкілля, прокладання водних шляхів та забезпечення безпеки водних шляхів за умови, що у вказаних положеннях не вимагається модифікація судна для відповідності цій Директиві і що такі положення є обґрунтованими та пропорційними.

Стаття 6

Вільний рух

1. Держави-члени не повинні перешкоджати наданню на ринку або, без обмеження дії статті 5, введенню в експлуатацію на їхній території суден, що відповідають положенням цієї Директиви.
2. Держави-члени не повинні перешкоджати наданню на ринку частково завершених суден, якщо виробник чи імпортер відповідно до додатка III декларує, що вони призначені для завершення іншими сторонами.
3. Держави-члени не повинні перешкоджати наданню на ринку чи введенню в експлуатацію компонентів, що відповідають положенням цієї Директиви, призначеним для встановлення на судна згідно з декларацією виробника чи імпортера відповідно до статті 15.
4. Держави-члени не повинні перешкоджати наданню на ринку або введенню в експлуатацію будь-яких з наведених нижче рушійних двигунів:
  - (а) двигуни, встановлені чи не встановлені на судна, які відповідають положенням цієї Директиви;
  - (б) двигуни, що встановлені на суднах і що мають затвердження типу згідно з Директивою 97/68/ЄС, які не перевищують ступінь III А, ступінь III В чи ступінь IV граничних рівнів викидів для двигунів СІ, що їх використовують для інших цілей, ніж урухомлення суден внутрішнього плавання, локомотивів чи залізничних вагонів, як передбачено пунктом 4.1.2 додатка I згаданої Директиви, які відповідають положенням цієї Директиви, за винятком вимог щодо викидів відпрацьованих газів, встановлених у частині В додатка I;
  - (б) двигуни, що встановлені на суднах і що мають затвердження типу згідно з (ЄС) № 595/2009, які відповідають положенням цієї Директиви, за винятком вимог щодо викидів відпрацьованих газів, встановлених у частині В

додатка І.

Пункти (b) та (c) першого підпараграфу застосовують за умови, що відповідальна за адаптацію особа під час адаптації двигуна для встановлення на судно повинна забезпечити повне врахування даних та іншої інформації, наданої виробником двигуна, для забезпечення того, що у разі встановлення відповідно до інструкції зі становлення, наданої особою, що здійснює адаптацію двигуна, такий двигун надалі відповідатиме вимогам щодо викидів відпрацьованих газів відповідно до Директиви 97/68/ЄС чи Регламенту (ЄС) № 595/2009, як було задекларовано виробником двигуна. Особа, що здійснює адаптацію двигуна, повинна задекларувати, відповідно до статті 15, що двигун надалі виконує вимоги щодо викидів відпрацьованих газів відповідно до Директиви 97/68/ЄС чи Регламенту (ЄС) № 595/2009, як було задекларовано виробником двигуна, у разі встановлення згідно з інструкцією зі становлення, наданою особою, що здійснює адаптацію двигуна.

5. Під час проведення торговельних ярмарків, виставок, експозицій чи інших подібних заходів держави-члени не повинні перешкоджати демонстрації продуктів, вказаних у статті 2(1), які не відповідають положенням цієї Директиви, за умови, що візуально помітний знак чітко позначає те, що такі продукти не відповідають положенням цієї Директиви, не підлягають наданню на ринку чи введенню в експлуатацію в межах Союзу, доки не буде забезпечено їхню відповідність.

ГЛАВА II

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ ТА ПРИВАТНИХ ІМПОРТЕРІВ

Стаття 7

Зобов'язання виробників

1. У процесі введення в обіг своїх продуктів виробники повинні забезпечити, щоб їх було спроектовано та виготовлено відповідно до вимог, встановлених у статті 4(1) та додатку І.

2. Виробники повинні оформлювати технічну документацію відповідно до статті 25, а також проводити процедуру оцінювання відповідності або забезпечувати її проведення відповідно до статей 19, 22 та статті 24.

Якщо відповідність продукту застосовним вимогам було підтверджено в результаті такої процедури, виробники повинні оформити декларацію згідно зі статтею 15 та нанести маркування знаком СЕ відповідно до статті 17 та 18.

3. Виробники повинні зберігати технічну документацію та копію декларації відповідно до статті 15 протягом 10 років після введення продукту в обіг.

4. Виробники повинні забезпечувати наявність процедур для підтримання відповідності серійного виробництва. Зміни у дизайні або характеристиках продукту, а також зміни у гармонізованих стандартах, за якими декларують відповідність продукту, необхідно враховувати відповідним чином.

Якщо таке вважають доцільним з огляду на ризики, що становить продукт, виробники повинні для захисту здоров'я та безпеки споживачів проводити вибіркове випробування наданих на ринку продуктів, розглядати скарги, продукти, що не відповідають вимогам, та випадки відкликання продуктів і, за необхідності, вести їх облік, а також інформувати розповсюджувачів про будь-який такий моніторинг.

5. Виробники повинні забезпечити наявність на їхніх продуктах номера типу, номера партії, серійного номера чи іншого елемента, за яким його можна ідентифікувати, або, якщо розмір чи характер компонентів не дозволяє розміщення зазначених елементів, забезпечити наявність необхідної інформації на пакованні чи в документах, що додаються до продукту.

6. Виробники повинні зазначити своє найменування, зареєстроване комерційне найменування чи зареєстровану торговельну марку, а також свою контактну адресу на продукті або, якщо це неможливо, на пакованні продукту чи в документі, що додається до нього. В адресі має бути вказаний єдиний контактний пункт, через який можна зв'язатися з виробником.

7. Виробники повинні забезпечити, щоб продукт супроводжувався інструкціями та інформацією щодо безпечності, що міститься в інструкції з експлуатації, мовою чи мовами, легко зрозумілими для споживачів та інших кінцевих користувачів, як встановлено відповідними державами-членами.

8. Виробники, які вважають чи мають підстави вважати, що продукт, який вони ввели в обіг, не відповідає положенням цієї Директиви, повинні негайно вжити необхідних коригувальних заходів для приведення такого продукту у відповідність, вилучення його з обігу чи його відкликання, залежно від ситуації. Окрім того, якщо продукт становить ризик, виробники повинні негайно поінформувати про це компетентні національні органи держав-членів, на ринки яких вони надали цей продукт, повідомивши деталі, зокрема, щодо невідповідності та будь-яких вжитих коригувальних заходів.

9. Виробники повинні на обґрунтований запит від компетентного національного органу надати йому всю інформацію та документи, необхідні для підтвердження відповідності продукту, мовою, легко зрозумілою для такого органу. На вимогу зазначеного органу вони повинні співпрацювати з ним щодо вчинення будь-яких дій для усунення ризиків, що становлять продукти, введені ними в обіг.

Стаття 8

Уповноважені представники

1. Виробник може письмовим дорученням призначити уповноваженого представника.
2. Доручення, яке видається уповноваженому представнику, не повинне передбачати виконання обов'язків, установлених у статті 7 (1), а також складання технічної документації.
3. Уповноважений представник виконує завдання, зазначені в дорученні, отриманому від виробника. Доручення повинно дозволяти уповноваженому представнику здійснювати принаймні такі дії:
  - (a) зберігати копію декларації, як зазначено у статті 15, та технічну документацію для надання національним наглядовим органам протягом 10 років після введення продукту в обіг;
  - (b) на обґрунтований запит від компетентного національного органу надавати йому усю інформацію та документи, необхідні для підтвердження відповідності продукту;
  - (c) співпрацювати з компетентними національними органами на їхній запит щодо будь-якого заходу, вживаного для усунення ризиків, що становлять продукти, на які поширюється дія доручення.

Стаття 9

Обов'язки імпортерів

1. Імпортери зобов'язані вводити в обіг лише продукти, що відповідають вимогам.
2. Перед введенням продукту в обіг імпортери зобов'язані забезпечити виконання відповідних процедур оцінювання відповідності виробником. Також вони повинні забезпечити оформлення технічної документації виробником, наявність на продукті знака СЕ згідно зі статтею 17, документів, необхідних відповідно до статті 15 та пункту 2.5 частини А додатка І, пункту 4 частини В додатка І та пункту 2 частини С додатка І, а також дотримання виробником вимог, встановлених у статті 7(5) та (6).

Якщо імпортер вважає або має підстави вважати, що продукт не відповідає вимогам, встановленим у статті 4(1) та додатка І, він не повинен вводити продукт в обіг, доки цей продукт не буде приведено у відповідність. Окрім цього, якщо продукт становить ризик, імпортер повинен поінформувати про це виробника та органи ринкового нагляду.

3. Імпортери повинні зазначити своє найменування, зареєстроване комерційне найменування чи зареєстровану торговельну марку, а також свою контактну адресу на продукті або, якщо компоненти унеможливають це, на пакованні продукту чи в документі, що додається до нього.

4. Імпортери повинні забезпечити, щоб продукт супроводжувався інструкціями та інформацією щодо безпеки, що міститься в інструкції для користувача, мовою чи мовами, легко зрозумілими для споживачів та інших кінцевих користувачів, як встановлено відповідними державами-членами.

5. Імпортери повинні забезпечити, щоб під час перебування продукту в сфері їхньої відповідальності умови зберігання чи транспортування не спричинювали загрози невідповідності цього продукту вимогам, встановленим у статті 4(1) та додатку І.

6. Якщо таке вважають доцільним з огляду на ризики, що становить продукт, імпортери повинні для захисту здоров'я та безпеки споживачів проводити вибіркове випробування наданих на ринку продуктів, розглядати та, за необхідності, вести облік скарг, продуктів, що не відповідають вимогам, та випадків відкликання продуктів, а також повинні інформувати розповсюджувачів про будь-який такий моніторинг.

7. Імпортери, які вважають чи мають підстави вважати, що продукт, який вони ввели в обіг, не відповідає положенням цієї Директиви, повинні негайно вжити необхідних коригувальних заходів для приведення такого продукту у відповідність, вилучення його з обігу чи його відкликання, залежно від ситуації. Окрім того, якщо продукт становить ризик, імпортери повинні негайно поінформувати про це компетентні національні органи держав-членів, на ринки яких вони надали цей продукт, повідомивши деталі, зокрема, щодо невідповідності та будь-яких вжитих коригувальних заходів.

8. Імпортери повинні зберігати копію декларації відповідно до статті 15 для надання національним наглядовим органам протягом 10 років після введення продукту в обіг, а також забезпечити можливість надання доступу до технічної документації таким органам на їхній запит.

9. Імпортери повинні на обґрунтований запит від компетентного національного органу надати йому усю інформацію та документи, необхідні для підтвердження відповідності продукту, мовою, легко зрозумілою для такого органу. На вимогу зазначеного органу вони повинні співпрацювати з ним щодо вчинення будь-яких дій для усунення ризиків, що становлять продукти, введені ними в обіг.

Стаття 10

Обов'язки розповсюджувачів

1. У процесі надання продукту на ринку розповсюджувачі повинні діяти з належною обачністю відповідно до вимог цієї Директиви.
2. Перед наданням продукту на ринку розповсюджувачі повинні перевірити наявність на продукті знака СЕ згідно зі статтею 17, що його супроводжують документи, необхідні відповідно до статті 7(7), статті 15 та пункту 2.5 частини А додатка І, пункту 4 частини В додатка І та пункту 2 частини С додатка І, інструкцій та інформації з

безпеки мовою чи мовами, легко зрозумілими для споживачів та інших кінцевих користувачів в державах-членах, в яких продукт призначений для надання на ринку, а також дотримання виробником та імпортером вимог, встановлених у статті 7(5), (6) та статті 9(3).

Якщо розповсюджувач вважає або має підстави вважати, що продукт не відповідає вимогам, встановленим у статті 4(1) та додатка I, він не повинен вводити продукт в обіг, доки цей продукт не буде приведено у відповідність. Окрім цього, якщо продукт становить ризик, розповсюджувач повинен поінформувати про це виробника чи імпортера та органи ринкового нагляду.

3. Розповсюджувачі повинні забезпечити, щоб під час перебування продукту в сфері їхньої відповідальності умови зберігання чи транспортування не спричинювали загрози невідповідності цього продукту вимогам, встановленим у статті 4(1) та додатку I.

4. Розповсюджувачі, які вважають чи мають підстави вважати, що продукт, який вони надали на ринку, не відповідає положенням цієї Директиви, повинні негайно вжити коригувальних заходів, необхідних для приведення цього продукту у відповідність, вилучення його з обігу чи його відкликання, залежно від ситуації. Окрім того, якщо продукт становить ризик, розповсюджувачі повинні негайно поінформувати про це компетентні національні органи держав-членів, на ринки яких вони надали цей продукт, повідомивши деталі, зокрема, щодо невідповідності та будь-яких вжитих коригувальних заходів.

5. Розповсюджувачі повинні на обґрунтований запит компетентного національного органу надавати такому органу всю інформацію та документацію, необхідні для підтвердження відповідності продукту вимогам. На вимогу зазначеного органу вони повинні співпрацювати з ним щодо вжиття будь-яких дій для усунення ризиків, що становлять продукти, надані ними на ринку.

Стаття 11

Випадки, у яких обов'язки виробників застосовуються до імпортерів або розповсюджувачів

Імпортер або розповсюджувач вважається виробником для цілей цієї Директиви і повинен виконувати обов'язки виробника відповідно до статті 7, якщо він вводить в обіг продукт під своїм найменуванням чи торговельною маркою або модифікує вже введений в обіг продукт у спосіб, що може вплинути на відповідність вимогам цієї Директиви.

Стаття 12

Обов'язки приватних імпортерів

1. Якщо виробник не виконує обов'язки щодо відповідності продукту положенням цієї Директиви, приватний імпортер перед введенням продукту в експлуатацію повинен упевнитися в тому, що його було сконструйовано та виготовлено відповідно до вимог, встановлених у статті 4(1) та додатку I, а також виконувати чи забезпечувати виконання обов'язків виробника, встановлених у статті 7(2), (3), (7) та (9).

2. У разі ненадання необхідної технічної документації виробником приватний імпортер повинен забезпечити її укладання з використанням належних експертних ресурсів.

3. Приватний імпортер повинен забезпечити нанесення на продукт найменування та адреси нотифікованого органу, який провів оцінювання відповідності продукту.

Стаття 13

Ідентифікація суб'єктів господарювання

1. Суб'єкти господарювання на запит повинні ідентифікувати для органів ринкового нагляду:

- (a) будь-якого суб'єкта господарювання, який постачив їм продукт;
- (b) будь-якого суб'єкта господарювання, якому вони постачили продукт.

Суб'єкти господарювання повинні мати можливість надавати інформацію, вказану в першому підпараграфі, протягом 10 років після того, як їм було постачено продукт, та протягом 10 років після того, як вони постачили цей продукт.

2. Приватні імпортери повинні на запит ідентифікувати для органів ринкового нагляду суб'єкти господарювання, які здійснили постачання їм продукту.

Приватні імпортери повинні мати можливість надати інформацію, вказану в першому підпараграфі, протягом 10 років після того, як їм було постачено цей продукт.

ГЛАВА III

ВІДПОВІДНІСТЬ ПРОДУКТУ

Стаття 14

Презумпція відповідності

Продукти, що відповідають гармонізованим стандартам, покликання на які було опубліковано в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, або частинам таких стандартів, вважають такими, що відповідають вимогам, передбаченим в таких стандартах чи їхніх частинах, визначених в статті 4(1) та додатку I.

Стаття 15

Декларація про відповідність вимогам ЄС та декларація згідно з додатком III

1. У декларації про відповідність вимогам ЄС необхідно засвідчити відповідність вимогам, зазначеним у статті 4(1) та додатка I, чи вимогам, вказаним в пунктах (b) чи (c) статті 6(4).
2. Декларація про відповідність вимогам ЄС повинна мати типову структуру, наведену в додатку IV до цієї Директиви, містити елементи, визначені у відповідних модулях додатка II до Рішення № 768/2008/ЄС та додатка V до цієї Директиви, і постійно оновлюватися. Її необхідно перекласти мовою чи мовами, які вимагає держава-член, на ринку якої продукт було надають чи вводять в експлуатацію.
3. Оформлюючи Декларацію про відповідність вимогам ЄС, виробник, приватний імпортер чи особа, відповідальна за адаптацію двигуна відповідно до пунктів (b) та (c) статті 6(4), беруть на себе відповідальність за відповідність продукту.
4. Декларацію про відповідність вимогам ЄС, вказану в параграфі 3, необхідно додавати до таких продуктів, якщо їх було надано на ринку чи введено в експлуатацію:
  - (a) судна;
  - (b) компоненти, якщо вони введені в обіг окремо;
  - (c) рушійні двигуни.
5. Декларація виробника чи імпортера відповідно до додатка III для частково завершених суден повинна містити елементи, зазначені у зазначеному додатку, її необхідно додавати до частково завершених суден. Її необхідно перекласти мовою чи мовами, які вимагають держава-члени, на ринку якої було надано продукт.

Стаття 16

Загальні принципи маркування знаком CE

Знак CE повинен відповідати загальним принципам, встановленим у статті 30 Регламенту (ЄС) № 765/2008.

Стаття 17

Продукти, що підлягають маркуванню знаком CE

1. Маркуванню знаком CE підлягають такі продукти, якщо їх надають на ринку чи вводять в експлуатацію, а саме:
  - (a) судна;
  - (b) компоненти;
  - (c) рушійні двигуни.
2. Держави-члени повинні вважати продукти, вказані в параграфі 1, які мають знак CE, такими, що відповідають положенням цієї Директиви.

Стаття 18

Правила та умови нанесення знака CE

1. Знак CE необхідно наносити на продукти, вказані в статті 17(1), так, щоб забезпечити його видимість, чіткість та стійкість. У випадку компонентів, для яких це неможливо або не гарантовано через розміри чи характер продукту, знак CE необхідно наносити на пакування чи документи, що додаються до нього. На судах знак CE повинен бути нанесений на табличку виробника, що її прикріплюють окремо від ідентифікаційного номеру судна. На рушійних двигунах знак CE повинен бути нанесений на двигун.
  2. Знак CE необхідно наносити перед введенням продукту в обіг чи в експлуатацію. Після знака CE та ідентифікаційного номеру, вказаного в параграфі 3, може бути нанесена піктограма чи будь-який інший символ, що вказує на особливості ризику чи використання.
  3. Після знака CE зазначають ідентифікаційний номер нотифікованого органу, якщо такий орган залучають на етапі контролю за виробництвом чи оцінювання після завершення будівництва.
- Ідентифікаційний номер нотифікованого органу повинен наносити безпосередньо такий орган або, відповідно до його вказівок, виробник, його уповноважений представник чи особа, вказана в статті 19(2), (3) чи (4).

ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДНОСТІ

Стаття 19

Застосовні процедури оцінювання відповідності

1. Виробник повинен застосовувати процедури, визначені в модулях статей 20, 21 та 22, перед введенням в обіг продуктів, вказаних у статті 2(1).
2. Приватний імпортер повинен застосовувати процедуру, зазначену у статті 23, перед введенням в експлуатацію продукту, вказаного в статті 2(1), якщо виробник не провів оцінювання відповідності цього продукту.
3. Будь-яка особа, що вводить в обіг чи в експлуатацію рушійний двигун або судно, які пройшли значну модифікацію чи переобладнання, або особа, що змінює цільове призначення судна, не охопленого цією Директивою, так, що воно підпадає під сферу застосування цієї Директиви, повинна застосовувати процедуру, вказану в статті 23, перед введенням продукту в обіг чи в експлуатацію.
4. Будь-яка особа, що вводить в обіг судно, побудоване для власного користування, до завершення п'ятирічного періоду, вказаного в підпункті (vii) пункту (a) статті 2(2), повинна застосовувати процедуру, вказану в статті 23, перед введенням продукту в обіг.

Стаття 20

Проектування та побудова

1. Щодо проектування та побудови прогулянкових суден необхідно застосовувати такі процедури, встановлені в додатку II до Рішення № 768/2008/ЄС:

- (a) для проектних категорій А та В, вказаних в пункті 1 частини А додатка I:
  - (i) для прогулянкових суден із довжиною корпусу від 2,5 до 12 м будь-який з таких модулів:
    - модуль А1 (внутрішній контроль виробництва і контрольовані випробування продукції);
    - модуль В (перевірка ЄС-типу) разом з модулями С, D, Е чи F;
    - модуль G (відповідність на основі верифікації одиниці продукції);
    - модуль Н (відповідність на основі цілковитого забезпечення якості).
  - (i) для прогулянкових суден із довжиною корпусу від 12 до 24 м будь-який з таких модулів:
    - модуль В (перевірка ЄС-типу) разом з модулями С, D, Е чи F;
    - модуль G (відповідність на основі верифікації одиниці продукції);
    - модуль Н (відповідність на основі цілковитого забезпечення якості).
- (a) для категорії конструкції С, вказаної в пункті 1 частини А додатка I:
  - (i) для прогулянкових суден із довжиною корпусу від 2,5 до 12 м будь-який з таких модулів:
    - якщо дотримано гармонізованих стандартів, що стосуються пунктів 3.2 та 3.3 частини А додатка I: Модуль А (внутрішній контроль виробництва), модуль А1 (внутрішній контроль виробництва і контрольовані випробування продукції), модуль В (перевірка ЄС-типу) разом з модулями С, D, Е чи F, модуль G (відповідність на основі верифікації одиниці продукції) або модуль Н (відповідність на основі цілковитого забезпечення якості);
    - якщо не дотримано гармонізованих стандартів, що стосуються пунктів 3.2 та 3.3 частини А додатка I: Модуль А1 (внутрішній контроль виробництва і контрольовані випробування продукції), модуль В (перевірка ЄС-типу) разом з модулями С, D, Е чи F, модуль G (відповідність на основі верифікації одиниці продукції) або модуль Н (відповідність на основі цілковитого забезпечення якості);
  - (i) для прогулянкових суден із довжиною корпусу від 12 до 24 м будь-який з таких модулів:
    - модуль В (перевірка ЄС-типу) разом з модулями С, D, Е чи F;
    - модуль G (відповідність на основі верифікації одиниці продукції);
    - модуль Н (відповідність на основі цілковитого забезпечення якості).
- (c) для категорії конструкції D, вказаної в пункті 1 частини А додатка I:

для прогулянкових суден із довжиною корпусу від 2.5 до 24 м будь-який з таких модулів:

  - модуль А (внутрішній контроль виробництва);
  - модуль А1 (внутрішній контроль виробництва і контрольовані випробування продукції);
  - модуль В (перевірка ЄС-типу) разом з модулями С, D, Е чи F;
  - модуль G (відповідність на основі верифікації одиниці продукції);
  - модуль Н (відповідність на основі цілковитого забезпечення якості).

2. Щодо проектування та побудови водних мотоциклів необхідно застосовувати такі процедури, встановлені в додатку II до Рішення № 768/2008/ЄС:

- модуль А (внутрішній контроль виробництва);
- модуль А1 (внутрішній контроль виробництва і контрольовані випробування продукції);
- модуль В (перевірка ЄС-типу) разом з модулями С, D, Е чи F;
- модуль G (відповідність одиниці продукції);
- модуль Н (відповідність на основі цілковитого забезпечення якості).

3. Щодо проектування та побудови компонентів необхідно застосовувати такі процедури, встановлені в додатку II до Рішення № 768/2008/ЄС:

- модуль В (перевірка ЄС-типу) разом з модулями С, D, Е чи F;
- модуль G (відповідність на основі верифікації одиниці продукції);
- модуль Н (відповідність на основі цілковитого забезпечення якості).

Стаття 21

Викиди відпрацьованих газів

Щодо викидів відпрацьованих газів для продуктів, зазначених у пунктах (d) та (e) статті 2(1), виробник двигуна повинен застосовувати такі процедури, встановлені в додатку II до Рішення № 768/2008/ЄС:

- (a) якщо випробування проведено із використанням гармонізованого стандарту, будь-який з таких модулів:
  - модуль В (перевірка ЄС-типу) разом з модулями С, D, Е чи F;
  - модуль G (відповідність на основі верифікації одиниці продукції);
  - модуль Н (відповідність на основі цілковитого забезпечення якості).
- (a) якщо випробування проведено без використання гармонізованого стандарту, будь-який з таких модулів:
  - модуль В (перевірка ЄС-типу) разом з модулем С 1;
  - модуль G (відповідність на основі верифікації одиниці продукції).

Стаття 22

Шумове випромінювання

1. Щодо шумового випромінювання від прогулянкових суден з рушійно-стерновими двигунами без вбудованого випускного трубопроводу або стаціонарних рушійних установок та прогулянкових суден з рушійно-стерновими двигунами без вбудованого випускного трубопроводу або стаціонарних рушійних установок, що підлягають значному переобладнанню та подальшому введенню в обіг протягом п'яти років після переобладнання, виробник повинен застосовувати процедури, встановлені в додатку II до Рішення № 768/2008/ЄС, а саме:

- (a) якщо випробування проведено з використанням гармонізованого стандарту для вимірювання шуму, будь-який з таких модулів:
  - модуль А1 (внутрішній контроль виробництва і контрольовані випробування продукції);
  - модуль G (відповідність на основі верифікації одиниці продукції);
  - модуль Н (відповідність на основі цілковитого забезпечення якості).
- (b) якщо тестування проведено без використання гармонізованого стандарту для вимірювання шуму, модуль G (відповідність на основі верифікації одиниці продукції).
- (c) якщо для оцінювання використано метод числа Фруда та співвідношення потужності і водотонажності, будь-який з таких модулів:
  - (i) модуль А (внутрішній контроль виробництва);
  - модуль G (відповідність на основі верифікації одиниці продукції);
  - модуль Н (відповідність на основі цілковитого забезпечення якості).

2. Щодо шумового випромінювання від водних мотоциклів та нестаціонарних рушійних двигунів, а також рушійно-стернових двигунів з вбудованим випускним трубопроводом, призначених для встановлення на прогулянкових судах, виробник водних мотоциклів чи двигунів повинен застосовувати процедури, встановлені в додатку II до Рішення № 768/2008/ЄС, а саме:

- (a) якщо випробування проведено з використанням гармонізованого стандарту для вимірювання шуму, будь-який з таких модулів:
  - модуль А1 (внутрішній контроль виробництва і контрольовані випробування продукції);
  - модуль G (відповідність на основі верифікації одиниці продукції);
  - модуль Н (відповідність на основі цілковитого забезпечення якості).

- (b) якщо тестування проведено без використання гармонізованого стандарту для вимірювання шуму, модуль G (відповідність на основі верифікації одиниці продукції).

Стаття 23

Оцінювання після завершення будівництва

Оцінювання після завершення будівництва, вказане в статті 19(2), (3) та (4), необхідно здійснювати відповідно до додатка V.

Стаття 24

Додаткові вимоги

1. Якщо використовують модуль B додатку II до Рішення № 768/2008/ЄС, перевірку ЄС-типу необхідно проводити відповідно до другого абзацу пункту 2 такого модуля.

Виробничий тип, наведений в модулі B, може охоплювати декілька версій продукту, за умови що:

- (a) відмінності між версіями не впливають на рівень безпеки та інші вимоги щодо показників експлуатації продукту та
- (b) версії продукту вказані у відповідному сертифікаті про експертизу ЄС-типу, за необхідності — за допомогою внесення змін до оригінального сертифіката.

2. Якщо використовують модуль A1 додатку II до Рішення № 768/2008/ЄС, перевірки продукту необхідно проводити на одному або декількох суднах, що є показовими як продукція виробника, а також необхідно застосовувати додаткові вимоги, встановлені в додатку VI до цієї Директиви.

3. Можливість використання акредитованих внутрішніх органів, вказаних у модулях A1 та C1 додатку II до Рішення № 768/2008/ЄС, не застосовується.

4. Якщо використовують модуль F додатку II до Рішення № 768/2008/ЄС для оцінювання відповідності вимогам до викидів відпрацьованих газів, необхідно застосовувати процедуру, описану в додатку VII до цієї Директиви.

5. Якщо використовують модуль C додатку II до Рішення № 768/2008/ЄС щодо оцінювання відповідності вимогам до викидів відпрацьованих газів, зазначеним в цій Директиви, а також якщо виробник не застосовує відповідну систему якості згідно з модулем H додатку II до Рішення № 768/2008/ЄС, нотифікований орган, обраний виробником, повинен проводити перевірки продукту або забезпечувати їх проведення через довільні проміжки часу, визначені таким органом, для верифікації якості внутрішніх перевірок продукту. Якщо рівень якості виявляється незадовільним або якщо вбачається необхідним перевірити достовірність даних, наданих виробником, необхідно застосовувати процедуру, встановлену в додатку VIII до цієї Директиви.

Стаття 25

Технічна документація

1. Технічна документація, зазначена у статті 7(2), повинна містити усі релевантні дані та детальну інформацію про засоби, які виробник використовує для забезпечення дотримання продуктом вимог, встановлених у статті 4(1) та додатку I. Ця документація, зокрема, повинна містити релевантні документи, наведені в додатку IX.

2. У технічній документації необхідно забезпечити чітке розуміння проектування, побудови, експлуатації та оцінювання відповідності.

ГЛАВА V

НОТИФІКАЦІЯ ОРГАНІВ З ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДНОСТІ

Стаття 26

Нотифікація

Держави-члени повинні нотифікувати Комісію та інші держави-члени про органи, уповноважені виконувати як третя сторона завдання з оцінювання відповідності згідно з цією Директивою.

Стаття 27

Нотифікуючий орган

1. Держави-члени повинні призначити нотифікуючий орган, відповідальний за встановлення та проведення необхідних процедур оцінювання та нотифікації органів з оцінювання відповідності для цілей цієї Директиви, а також за моніторинг нотифікованих органів, в тому числі дотриманням ними положень статті 32.

2. Держави-члени можуть вирішити, що оцінювання та моніторинг, зазначені в параграфі 1, повинен проводити національний орган з акредитації у розумінні Регламенту (ЄС) № 765/2008 та відповідно до нього.

3. Якщо нотифікуючий орган делегує чи іншим чином доручає оцінювання, нотифікацію або моніторинг, вказані в параграфі 1, органу, який не є органом державної влади, такий орган повинен бути юридичною особою та повинен дотримуватись *mutatis mutandis* вимог, встановлених у статті 28. Крім того, такий орган повинен мати механізми для покриття зобов'язань, що виникають унаслідок його діяльності.

4. Нотифікуючий орган несе повну відповідальність за виконання завдань органом, зазначеним у параграфі 3.

Стаття 28

Вимоги щодо нотифікуючих органів

1. Нотифікуючий орган створюють у такий спосіб, щоб не виникло жодного конфлікту інтересів між ним та органами з оцінювання відповідності.

2. Нотифікуючий орган повинен бути організований та діяти у спосіб, що дозволяє забезпечувати об'єктивність та неупередженість його діяльності.

3. Нотифікуючий орган повинен бути організований у спосіб, що дозволяє забезпечувати ухвалення усіх рішень щодо нотифікації органу з оцінювання відповідності компетентними особами, іншими ніж ті, що проводили оцінювання.

4. Нотифікуючий орган не повинен пропонувати або провадити будь-яку діяльність, яку виконують органи з оцінювання відповідності, чи пропонувати або надавати консультаційні послуги на комерційній чи конкурентній основі.

5. Нотифікуючий орган повинен забезпечувати конфіденційність отримуваної ним інформації.

6. Нотифікуючий орган повинен мати достатню кількість компетентного персоналу у своєму розпорядженні для належного виконання своїх завдань.

Стаття 29

Обов'язок нотифікуючих органів щодо надання інформації

Держави-члени повинні інформувати Комісію про свої процедури оцінювання та нотифікації органів з оцінювання відповідності та моніторингу нотифікованих органів, а також щодо будь-яких змін у цих процедурах.

Комісія повинна оприлюднювати таку інформацію.

Стаття 30

Вимоги щодо нотифікованих органів

1. Для цілей нотифікації згідно з цією Директивою орган з оцінювання відповідності повинен відповідати вимогам, встановленим у параграфах 2–11.

2. Орган з оцінювання відповідності повинен бути створений відповідно до національного права і мати правосуб'єктність.

3. Орган з оцінювання відповідності є третьою стороною, незалежною від організації або продукту, який він оцінює.

Орган, що належить до бізнес-асоціації чи професійного об'єднання, які представляють підприємства, залучені до проектування, виробництва, постачання, збирання, використання чи технічного обслуговування продуктів, які такий орган оцінює, може вважатися таким незалежним органом за умови доведення його незалежності та відсутності будь-якого конфлікту інтересів.

4. До складу органу з оцінювання відповідності, його вищого керівництва та персоналу, що відповідає за виконання завдань з оцінювання відповідності, не повинні входити проектувальник, виробник, постачальник, монтажник, покупець, власник, користувач чи спеціаліст з технічного обслуговування продуктів, які вони оцінюють, а також представники будь-якої із зазначених сторін. Вказане не повинно перешкоджати використанню оцінених продуктів, необхідних для діяльності органу з оцінювання відповідності, або використанню таких продуктів для особистих цілей.

Орган з оцінювання відповідності, його вище керівництво та персонал, що відповідає за виконання завдань з оцінювання відповідності, не повинні брати безпосередню участь у проектуванні чи виробництві, реалізації, встановленні, використанні або технічному обслуговуванні таких продуктів, або представляти будь-які сторони, залучені до таких видів діяльності. Вони не повинні брати участь у будь-якій діяльності, яка може суперечити незалежності їхніх суджень або їхній добросовісності стосовно діяльності з оцінювання відповідності, для якої вони нотифіковані. Це, зокрема, стосується консультаційних послуг.

Органи з оцінювання відповідності повинні забезпечити, щоб діяльність їхніх дочірніх підприємств чи підрядників не впливала на конфіденційність, об'єктивність чи неупередженість їхньої діяльності з оцінювання відповідності.

5. Органи з оцінювання відповідності та їхній персонал повинні здійснювати діяльність з оцінювання відповідності на вищому рівні професійної добросовісності та необхідної технічної компетентності у визначеній галузі, а також не повинні зазнавати будь-якого тиску та стимулювання, зокрема фінансового, що могло б вплинути на їхнє судження чи результати їхньої діяльності з оцінювання відповідності, особливо щодо осіб чи груп осіб, зацікавлених в результатах такої діяльності.

6. Орган з оцінювання відповідності повинен бути спроможним виконувати завдання з оцінювання відповідності, покладені на нього згідно положенням статей 19–24, та щодо яких його було нотифіковано, незалежно від того, чи такі завдання виконуються безпосередньо органом з оцінювання відповідності, чи від його імені та під його відповідальність.

У всіх випадках та для усіх процедур оцінювання відповідності і всіх категорій продуктів, щодо яких його було нотифіковано, орган з оцінювання відповідності повинен мати в своєму розпорядженні необхідні:

- (a) персонал із технічними знаннями та достатнім і відповідним досвідом для виконання завдань із оцінювання відповідності;
- (b) описи процедур, відповідно до яких здійснюються оцінювання відповідності, що забезпечують прозорість та можливість відтворення таких процедур.

Він повинен мати відповідні політики й процедури, що дозволяють розмежувати завдання, які він виконує як нотифікований орган, та інші види діяльності;

- (c) процедури щодо виконання завдань, які належним чином враховують розмір підприємства, сектор, в якому воно працює, його структуру, ступінь складності технології певного продукту, а також масовий або серійний характер процесу виробництва.

Цей орган повинен мати засоби, необхідні для належного виконання технічних та адміністративних завдань, пов'язаних із діяльністю з оцінювання відповідності, а також доступ до усього необхідного обладнання чи об'єктів.

7. Персонал, що відповідає за проведення діяльності з оцінювання відповідності, повинен мати:

- (a) ґрунтовну технічну та професійно-технічну підготовку, що охоплює усі види діяльності з оцінювання відповідності, щодо яких було нотифіковано орган з оцінювання відповідності;
- (b) задовільне знання вимог щодо оцінювань, які він здійснює, та відповідні повноваження для їх здійснення;
- (c) належне знання та розуміння суттєвих вимог, застосованих гармонізованих стандартів, відповідного гармонізаційного законодавства Союзу, а також релевантного національного законодавства;
- (d) спроможність оформлювати сертифікати, протоколи та звіти на підтвердження проведеного оцінювання.

8. Повинна бути гарантована неупередженість органів з оцінювання відповідності, їхнього вищого рівня керівництва та їхніх співробітників, які здійснюють оцінювання.

Оплата праці вищого керівництва органу з оцінювання відповідності та його персоналу, відповідального за оцінювання, не повинна залежати від кількості проведених оцінювань відповідності чи їхніх результатів.

9. Органи з оцінювання відповідності повинні оформлювати страхування відповідальності, крім випадків, коли держава-член бере на себе цю відповідальність відповідно до свого національного права або безпосередньо відповідає за оцінювання відповідності.

10. Персонал органу з оцінювання відповідності повинен зберігати професійну таємницю щодо будь-якої інформації, отриманої під час виконання завдань відповідно до статей 19–24, або будь-якого положення національного права, що вводить їх в дію, за винятком випадків розкриття її компетентним органам держави-члена, у якій такий орган провадить діяльність. Права власності повинні бути захищені.

11. Органи з оцінювання відповідності повинні брати участь у відповідній діяльності зі стандартизації та в діяльності координаційної групи нотифікованого органу, створеної згідно зі статтею 42, або забезпечувати поінформованість свого персоналу, відповідального за оцінювання, про таку діяльність, а також застосовувати як загальні настанови адміністративні рішення й документи, підготовлені за результатами роботи такої групи.

Стаття 31

Презумпція відповідності

Якщо орган з оцінювання відповідності демонструє відповідність критеріям, встановленим у відповідних гармонізованих стандартах чи їхніх частинах, покликання на які були оприлюднені в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, цей орган необхідно вважати таким, що відповідає вимогам, встановленим у статті 30, тією мірою, якою застосовні гармонізовані стандарти охоплюють такі вимоги.

Стаття 32

Дочірні підприємства нотифікованих органів та залучення субпідприємств

1. Якщо нотифікований орган залучає субпідприємств для виконання певних завдань, пов'язаних з оцінюванням відповідності, або вдається до послуг дочірнього підприємства, він повинен забезпечити відповідність субпідприємця чи дочірнього підприємства вимогам, встановленим у статті 30, а також відповідно поінформувати нотифікуючий орган.

2. Нотифіковані органи беруть на себе всю відповідальність за завдання, виконувані субпідприємцями або дочірніми підприємствами, де б їх не було засновано.

3. Субпідприємець або дочірнє підприємство може провадити діяльність тільки за згодою клієнта.

4. Нотифіковані органи повинні бути готові надати нотифікуючому органу відповідні документи стосовно оцінювання кваліфікації субпідрядника або дочірнього підприємства та роботи, яку вони виконали відповідно до статей 19 - 24.

Стаття 33

Заявка на нотифікацію

1. Орган з оцінювання відповідності повинен подати заяву на нотифікацію нотифікуючому органу держави-члена, у якій його засновано.
2. До заявки, вказаної в параграфі 1, необхідно додати опис діяльності з оцінювання відповідності, модуля або модулів оцінювання відповідності та продукту чи продуктів, щодо яких цей орган заявляє про свою компетентність, а також, за наявності, свідоцтво про акредитацію, видане національним органом з акредитації, що засвідчує виконання органом з оцінювання відповідності вимог, установлених у статті 30.
3. Якщо відповідний орган з оцінювання відповідності не може надати свідоцтво про акредитацію, він повинен надати нотифікуючому органу всі необхідні документальні підтвердження, необхідні для верифікації, визнання та регулярного моніторингу дотримання ним вимог, встановлених у статті 30.

Стаття 34

Процедура нотифікації

1. Нотифікуючі органи можуть нотифікувати лише ті органи з оцінювання відповідності, які виконують вимоги, встановлені у статті 30.
2. Нотифікуючі органи нотифікують Комісію та інші держави-члени, використовуючи інструмент електронної нотифікації, який розробила і яким керує Комісія.
3. Нотифікація повинна включати повну інформацію про діяльність із оцінювання відповідності, модуль чи модулі оцінювання відповідності, відповідний продукт чи продукти, а також релевантне підтвердження компетенції.
4. Якщо нотифікація не ґрунтується на свідоцтві про акредитацію відповідно до статті 33(2), нотифікуючий орган повинен надати Комісії та іншим державам-членам документальні підтвердження, що засвідчують компетенцію органу з оцінювання відповідності та механізми, наявні для забезпечення регулярного моніторингу такого органу та того, що він і надалі відповідатиме вимогам, встановленим у статті 30.
5. Відповідний орган може провадити діяльність нотифікованого органу лише якщо Комісія або інша держава-член не висунули жодних заперечень протягом двох тижнів з моменту нотифікації в разі використання свідоцтва про акредитацію або протягом двох місяців з моменту нотифікації в разі незастосування акредитації.
Лише такий орган можна вважати нотифікованим органом для цілей цієї Директиви.
6. Комісію та інших держав-членів необхідно нотифікувати про будь-які подальші відповідні зміни до нотифікації.

Стаття 35

Ідентифікаційні номери та списки нотифікованих органів

1. Комісія повинна присвоїти ідентифікаційний номер кожному нотифікованому органу.
Вона повинна присвоїти єдиний такий номер, навіть якщо орган нотифікований згідно з декількома актами Союзу.
Держави-члени повинні, окрім того, присвоїти ідентифікаційний код нотифікованому органу, який був уповноважений нотифікуючим органом для проведення оцінювань після завершення будівництва.
2. Комісія повинна оприлюднити список органів, нотифікованих згідно з цією Директивою, включно з ідентифікаційними номерами та, у разі наявності, кодами, які були їм надані, а також видами діяльності, щодо яких вони були нотифіковані.
Комісія повинна забезпечити постійне оновлення такого списку.

Стаття 36

Зміни до нотифікації

1. Якщо нотифікуючий орган установив або отримав інформацію про те, що нотифікований орган більше не відповідає вимогам, встановленим у статті 30, або що він не виконує свої обов'язки, нотифікуючий орган повинен обмежити, призупинити або відкликати нотифікацію, у відповідних випадках, залежно від ступеня серйозності невідповідності таким вимогам чи невиконання таких обов'язків. Нотифікуючий орган повинен негайно відповідно поінформувати про це Комісію та інші держави-члени.
2. У випадку обмеження, призупинення чи відкликання нотифікації, або якщо нотифікований орган припинив свою діяльність, нотифікуюча держава-член повинна вжити відповідних заходів для забезпечення того, щоб матеріали цього органу опрацьовував інший нотифікований орган, або щоб їх надавали відповідальним нотифікуючим органам та органам ринкового нагляду на їхній запит.

Стаття 37

Оскарження компетентності нотифікованих органів

1. Комісія повинна розслідувати усі випадки, коли в неї виникають сумніви, чи коли її увагу звертають на сумніви щодо компетентності нотифікованого органу або щодо постійного виконання нотифікованим органом вимог і обов'язків, передбачених для нього.
2. Нотифікуюча держава-член повинна надати Комісії на її запит усю інформацію щодо підстав нотифікації або збереження компетенції відповідного органу.
3. Комісія повинна забезпечити конфіденційність усієї важливої інформації, одержаної в ході розслідувань.
4. Якщо Комісія встановлює, що нотифікований орган не відповідає або більше не відповідає вимогам щодо його нотифікації, вона повинна ухвалити імплементаційний акт, що передбачає вжиття нотифікуючою державою-членом необхідних коригувальних заходів, в тому числі відкликання нотифікації за необхідності.

Такий імплементаційний акт необхідно ухвалювати згідно з дорадчою процедурою, зазначеною у статті 50(2).

Стаття 38

Функціональні обов'язки нотифікованих органів

1. Нотифіковані органи повинні проводити оцінювання відповідності згідно з процедурами оцінювання відповідності, встановленими у статтях 19–24.
2. Оцінювання відповідності необхідно проводити пропорційно, уникаючи непотрібного навантаження на суб'єкти господарювання та приватних імпортерів. Органи з оцінювання відповідності повинні провадити свою діяльність з урахуванням розміру підприємства, сектора, в якому воно працює, його структури, ступеню складності технології продукту, що розглядається, а також масового чи серійного характеру виробничого процесу.

Діючи таким чином, вони, тим не менше, повинні дотримуватися необхідного ступеня ретельності та рівня захисту для забезпечення відповідності продукту положенням цієї Директиви.

3. Якщо нотифікований орган виявить недотримання вимог, встановлених у статті 4(1) та додатку I або у відповідних гармонізованих стандартах, з боку виробника або приватного імпортера, він повинен вимагати від виробника чи приватного імпортера вжити належних коригувальних заходів та не видавати сертифікат відповідності.
4. Якщо в процесі моніторингу відповідності після видачі сертифіката нотифікований орган виявить, що продукт більше не відповідає вимогам, він повинен вимагати від виробника вжити належних коригувальних заходів та, за необхідності, скасувати сертифікат.
5. Якщо коригувальних заходів не було вжито, або вони не мали бажаного ефекту, нотифікований орган у відповідних випадках повинен обмежити, призупинити або скасувати будь-які сертифікати.

Стаття 39

Процедура оскарження

Держави-члени повинні забезпечити наявність процедури оскарження рішень нотифікованих органів.

Стаття 40

Обов'язок нотифікованих органів щодо надання інформації

1. Нотифіковані органи повинні інформувати нотифікуючі органи про таке:
  - (a) будь-які відмови, обмеження, призупинення або відкликання сертифіката;
  - (b) будь-які обставини, що впливають на обсяг дії та умови нотифікації;
  - (c) будь-який запит інформації, який вони отримали від органів ринкового нагляду стосовно діяльності з оцінювання відповідності;
  - (d) на запит, діяльність з оцінювання відповідності, здійснювану в межах їхньої нотифікації, та будь-яку іншу здійснювану діяльність, включно з транскордонною діяльністю та залученням субпідрядників.
2. Нотифіковані органи повинні надавати іншим органам, нотифікованим відповідно до цієї Директиви, які провадять подібні види діяльності з оцінювання відповідності, що охоплюють такі самі продукти, релевантну інформацію щодо питань, пов'язаних із негативними та, на запит, позитивними результатами оцінювання відповідності.

Стаття 41

Обмін досвідом

Комісія повинна забезпечити організацію обміну досвідом між національними органами держав-членів, що відповідають за політику нотифікації.

Стаття 42

Координація нотифікованих органів

Комісія повинна забезпечити запровадження та належне функціонування відповідної координації та співпраці між органами, нотифікованими відповідно до цієї Директиви, у формі секторальної групи чи груп нотифікованих органів.

Держави-члени повинні забезпечити участь нотифікованих ними органів у роботі такої групи чи груп безпосередньо або через призначених представників.

ГЛАВА VI

РИНКОВИЙ НАГЛЯД СОЮЗУ, КОНТРОЛЬ ПРОДУКТІВ, ЩО НАДХОДЯТЬ НА РИНОК СОЮЗУ, ТА ЗАПОБІЖНІ ПРОЦЕДУРИ

Стаття 43

Ринковий нагляд Союзу та контроль продуктів, що надходять на ринок Союзу

Статтю 15(3) та статті 16–29 Регламенту (ЄС) № 765/2008 необхідно застосовувати до продуктів, охоплених цією Директивою.

Стаття 44

Процедури поводження з продуктами, що становлять ризик на національному рівні

1. Якщо органи ринкового нагляду однієї з держав-членів мають достатні підстави вважати, що продукт, на який поширюється ця Директива, становить ризик для здоров'я чи безпеки осіб, майна чи довкілля, вони повинні провести оцінювання щодо продукту із врахуванням відповідних вимог, встановлених у цій Директиві. Відповідні суб'єкти господарювання або приватний імпортер повинні за необхідності співпрацювати із органами ринкового нагляду.

У випадку суб'єкта господарювання, якщо під час такого оцінювання органи ринкового нагляду встановлюють факт невідповідності продукту вимогам, встановленим у цій Директиві, вони повинні невідкладно вимагати від відповідного суб'єкта господарювання вчинити належні коригувальні дії для приведення продукту у відповідність таким вимогам, вилучити продукт з обігу або відкликати його протягом розумного періоду часу, сумірного з характером ризику — за їхнім приписом.

У випадку приватного імпортера, якщо під час такого оцінювання органи ринкового нагляду встановлюють факт невідповідності продукту вимогам, встановленим у цій Директиві, приватного імпортера необхідно невідкладно повідомити про проведення належних коригувальних заходів для приведення продукту у відповідність таким вимогам, призупинення введення продукту в експлуатацію або призупинення використання продукту, сумірно з характером ризику.

Органи ринкового нагляду відповідно інформують про це нотифікований орган.

Статтю 21 Регламенту (ЄС) № 765/2008 необхідно застосовувати до заходів, вказаних у другому та третьому підпараграфі цього параграфа.

2. Якщо органи ринкового нагляду вважають, що невідповідність не обмежується їхньою національною територією, вони повинні поінформувати Комісію та інші держави-члени про результати оцінювання та про дії, вчинення яких вони вимагали від відповідного суб'єкта господарювання.

3. Суб'єкт господарювання повинен забезпечити вчинення належних коригувальних дій щодо всіх відповідних продуктів, які він надав на ринку на території Союзу.

Приватний імпортер повинен забезпечити вчинення належних коригувальних дій щодо продукту, який він імпортував в Союз для власного користування.

4. Якщо відповідний суб'єкт господарювання не вживає необхідних коригувальних дій протягом періоду, вказаного в другому підпараграфі параграфа 1, органи ринкового нагляду повинні вжити усіх належних тимчасових заходів для заборони чи обмеження продукту, наданого на їхньому національному ринку, вилучення продукту з обігу або його відкликання.

Якщо приватний імпортер не вчиняє необхідні коригувальні дії, органи ринкового нагляду повинні вжити усіх належних попередніх заходів для заборони введення в експлуатацію продукту або заборони чи обмеження використання продукту на їхній території.

Органи ринкового нагляду повинні невідкладно інформувати Комісію та інші держави-члени про такі заходи.

5. Інформація, вказана в параграфі 4, повинна містити усі наявні відомості, зокрема дані, необхідні для ідентифікації продукту, що не відповідає вимогам, походження продукту, характер ймовірної невідповідності та пов'язаний з цим ризик, характер та тривалість вжитих заходів, а також аргументи, надані відповідним суб'єктом господарювання або приватним імпортером. Зокрема, органи ринкового нагляду повинні вказати, чи зумовлена невідповідність продукту:

(а) недотриманням продуктом вимог щодо здоров'я та безпеки осіб, захисту майна чи довкілля, встановлених у цій Директиві; або

- (b) недоліками в гармонізованих стандартах, вказаних у статті 14, на яких ґрунтується презумпція відповідності.
6. Держави-члени, інші ніж держава-член, що ініціює процедуру відповідно до цієї статті, повинні негайно поінформувати Комісію та інші держави-члени про будь-які ухвалені інструменти та надати будь-яку іншу додаткову інформацію, якою вони володіють, щодо невідповідності певного продукту, а також у разі незгоди з нотифікованим національним заходом, про свої заперечення.
7. Якщо протягом трьох місяців після отримання інформації, вказаної в параграфі 4, ані держава-член, ані Комісія не висловили жодних заперечень щодо тимчасового заходу, вжитого державою-членом, такий захід необхідно вважати виправданим.
8. Держави-члени повинні забезпечити вжиття належних обмежувальних заходів щодо відповідного продукту, таких як негайне вилучення продукту з обігу на їхніх ринках.

Стаття 45

Запобіжна процедура Союзу

1. Якщо після завершення процедури, вказаної в статті 44(3) та (4), висунуто заперечення проти заходу, вжитого державою-членом, або якщо Комісія вважає, що національний захід суперечить законодавству Союзу, Комісія повинна негайно розпочати консультації з державами-членами та відповідним суб'єктом чи суб'єктами господарювання або приватним імпортером та оцінити національний захід. На основі результатів такого оцінювання Комісія повинна ухвалити імплементаційний акт, що визначає, чи є національний захід виправданим.

Комісія повинна адресувати своє рішення усім державам-членам та негайно повідомити його їм і відповідним суб'єктам або суб'єкту господарювання або приватному імпортеру.

2. Якщо національний захід вважають виправданим, усі держави-члени повинні вжити необхідних заходів для забезпечення вилучення продукту, що не відповідає вимогам, з обігу на їхніх ринках, а також відповідно поінформувати Комісію. Якщо національний захід вважають невикористаним, відповідна держава-член повинна скасувати цей захід.

3. Якщо національний захід вважають виправданим, а невідповідність продукту пов'язана із недоліками гармонізованих стандартів, вказаних у пункті (b) статті 44(5) цієї Директиви, Комісія повинна застосувати процедуру, вказану у статті 11 Регламенту (ЄС) № 1025/2012.

Стаття 46

Формальна невідповідність

1. Без обмеження статті 44, якщо держава-член виявляє один із вказаних пунктів, вона повинна вимагати від суб'єкта господарювання або приватного імпортера виправити невідповідність, про яку йде мова:

- (a) знак СЕ було нанесено з порушенням положень статті 16, статті 17 чи стаття 18;
- (b) знак СЕ, вказаний у статті 17, не було нанесено;
- (c) Декларацію про відповідність вимогам ЄС або декларацію, вказану в додатку III, не було оформлено;
- (c) Декларацію про відповідність вимогам ЄС або декларацію, вказану в додатку III, було оформлено неправильно;
- (e) технічна документація не надана або є неповною;
- (f) інформація, вказана в статті 7(6) або статті 9(3), відсутня, недостовірна або неповна;
- (g) не виконані будь-які інші адміністративні вимоги, зазначені у статті 7 або статті 9.

2. Якщо невідповідність, вказану в параграфі 1, не усунуто, відповідна держава-член повинна вжити всіх належних заходів для обмеження або заборони надання продукту на ринку чи для забезпечення його відкликання або вилучення з обігу, або, якщо продукт був імпортований приватним імпортером для власного користування — заборони або обмеження його використання.

ГЛАВА VI

ДЕЛЕГОВАНІ ТА ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНІ АКТИ

Стаття 47

Делеговані повноваження

Комісія повинна мати повноваження ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 48 для внесення змін та доповнень щодо такого:

- (a) врахування прогресу технічних знань та нових наукових даних;

- (i) пункти 2.3, 2.4 та 2.5 секції 2, а також секції 3 частини В та секції 3 частини С додатка І;

► В

- (ii) додатків VII та IX; а також
- (a) додатка V для врахування прогресу технічних знань; адекватності забезпечення еквівалентної відповідності та нових наукових даних.

Стаття 48

Здійснення делегованих повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надаються Комісії з дотриманням умов, встановлених у цій статті.
2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, вказані в статті 47, надаються Комісії на період у п'ять років, починаючи з 17 січня 2014 року. Комісія складає звіт про виконання делегованих повноважень не пізніше ніж за дев'ять місяців до завершення п'ятирічного періоду. Делеговані повноваження автоматично подовжуються на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський Парламент або Рада не ухвалить рішення проти такого подовження не пізніше ніж за три місяці до завершення кожного такого періоду.
3. Європейський Парламент або Рада мають право у будь-який час відкликати делеговані повноваження, вказані в статті 47. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані у такому рішенні. Воно набуває чинності на наступний день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або в пізнішу дату, вказану в рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких вже введених в дію делегованих актів.
4. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.
5. Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 47, набуває чинності, лише якщо Європейський Парламент або Рада не висловили жодних заперечень протягом двох місяців після нотифікації Європейського Парламенту і Ради про цей акт, або якщо ще до закінчення цього періоду і Європейський Парламент, і Рада поінформували Комісію про відсутність у них заперечень. Зазначений період може бути подовжений на два місяці з ініціативи Європейського Парламенту або Ради.

Стаття 49

Імплементативні акти

1. Для врахування прогресу технічних знань та забезпечення уніфікованого застосування цієї Директиви Комісія має право ухвалювати імплементативні акти про таке:
  - (a) деталізовані процедури для імплементативної статті 24, враховуючи спеціальні потреби щодо оцінювання відповідності продуктів, охоплених цією Директивою;
  - (b) деталізоване застосування проектних категорій суден, встановлених у пункті 1 частини А додатка І, враховуючи використання погодної термінології та шкали вимірювання, що застосовується;
  - (c) деталізовані процедури щодо ідентифікації суден, встановлені в пункті 2.1 частини А додатка І, включаючи уточнення термінології, а також щодо присвоєння та адміністрування кодів виробника, що надаються виробникам, заснованим за межами території Союзу;
  - (d) інформація на таблиці виробника, вказана в пункті 2.2 частини А додатка І;
  - (e) застосування Положень щодо навігаційних вогнів, встановлених у пункті 5.7 частини А додатка І;
  - (f) процедури щодо запобігання викидів, зокрема щодо експлуатації відстійних танків, вказаних у пункті 5.8 частини А додатка І;
  - (g) встановлення та випробування газових приладів та стаціонарних газових систем на судах;
  - (h) формат та зміст інструкції з експлуатації;
  - (i) формат та зміст звітних анкет для заповнення державами-членами відповідно до статті 51;

Такі імплементативні акти необхідно ухвалювати згідно з експертною процедурою, вказаною в статті 50(3).

2. У разі виникнення належно обґрунтованої термінової потреби, якщо продукт становить серйозний ризик для здоров'я та безпеки осіб, майна чи довкілля, щодо пунктів (a), (b), (e), (f) та (g) параграфу 1 Комісія повинна негайно ухвалити застосовні імплементативні акти відповідно до процедури, вказаної в статті 50(4).

Стаття 50

Процедура комітету

1. Комісії повинен надавати підтримку комітет. Такий комітет є комітетом у розумінні Регламенту (ЄС) № 182/2011.
2. У разі покликання на цей параграф необхідно застосовувати статтю 4 Регламенту (ЄС) № 182/2011.
3. У разі покликання на цей параграф необхідно застосовувати статтю 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.
4. У разі покликання на цей параграф необхідно застосовувати статтю 8 Регламенту (ЄС) № 182/2011 з урахуванням положень статті 5 цього Регламенту.

5. Комітет повинен провести консультації з Комісією щодо будь-якого питання, щодо якого необхідні консультації із секторальними експертами відповідно до Регламенту (ЄС) № 1025/2012 або відповідно до іншого законодавства Союзу.

6. Крім того, Комітет може досліджувати будь-яке інше питання стосовно застосування цієї Директиви, що його піднімає голова комітету або представник держави-члена відповідно до його процедурних правил.

ГЛАВА VIII

СПЕЦІАЛЬНІ АДМІНІСТРАТИВНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 51

Звітність

До 18 січня 2021 року та кожні п'ять років після вказаної дати держави-члени повинні заповнювати анкету, надану Комісією, щодо застосування цієї Директиви.

До 18 січня 2022 року та кожні п'ять років після вказаної дати Комісія, покликаючись на відповіді держав-членів у анкетах, вказаних у першому параграфі, повинна скласти та надати Європейському Парламенту і Раді звіт про застосування цієї Директиви.

Стаття 52

Перегляд

До 18 січня 2022 року Комісія повинна подати звіт Європейському Парламенту і Раді про:

- (a) технічне обґрунтування подальшого зменшення викидів від морських рушійних двигунів та введення вимог щодо викидів випарів та паливних систем, що застосовуються до рушійних двигунів і систем, із врахуванням рентабельності технологій та потреби узгодження всесвітньо гармонізованих значень сектора, беручи до уваги будь-які значні ринкові ініціативи; та
- (b) вплив на інформованість користувачів та на виробників, зокрема малих та середніх підприємств, проектних категорій суден, зазначених в додатку I, що базуються на супротиві силі вітру та висоті істотних хвиль, враховуючи розвиток міжнародної стандартизації. У такий звіт необхідно включати оцінку того, чи проектні категорії суден потребують додаткових уточнень або підрозділів, а також, за необхідності, пропозицію додаткових підкатегорій.

До звітів, вказаних у пунктах (a) та (b) першого параграфа, необхідно, у відповідних випадках, додати законодавчі пропозиції.

Стаття 53

Санкції

Держави-члени повинні встановити правила щодо санкцій, що можуть включати кримінальні санкції за серйозні порушення, які застосовуються за порушення національних положень, ухвалених відповідно до цієї Директиви, та вживати всіх необхідних заходів для забезпечення їх застосування.

Передбачені санкції повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними, а також можуть бути посилені, якщо відповідний суб'єкт господарювання або приватний імпортер вже здійснював подібне порушення положень цієї Директиви.

ГЛАВА IX

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 54

Транспозиція

1. Держави-члени повинні ухвалити і оприлюднити до 18 січня 2016 року закони, підзаконні акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання цієї Директиви. Вони повинні негайно надіслати Комісії текст таких положень.

Вони повинні застосовувати такі інструменти з 18 січня 2016 року. Якщо держави-члени ухвалюють зазначені інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Держави-члени визначають, яким чином необхідно здійснювати таке покликання.

2. Держави-члени повинні передати Комісії текст основних положень національного права, які вони ухвалюють у сфері регулювання цієї Директиви.

Стаття 55

Перехідний період

1. Держави-члени не повинні перешкоджати наданню на ринку або введенню в експлуатацію продуктів, охоплених Директивою 94/25/ЄС, що відповідають вимогам зазначеної Директиви та були введені в обіг чи експлуатацію до 18 січня 2017 року.
2. Держави-члени не повинні перешкоджати наданню на ринку або введенню в експлуатацію підвісних рушійних двигунів з запалюванням від іскри потужністю 15 кВт або менше, що не перевищують ступінь I граничних рівнів викидів, встановлених у пункті 2.1 частини В додатка I, та які виготовлено малими та середніми підприємствами згідно з Рекомендацією Комісії 2003/361/ЄС ([14](#)) і введено в обіг до 18 січня 2020 року.

Стаття 56

Скасування

Директиву 94/25/ЄС скасувати з 18 січня 2016 року. Покликання на скасовану Директиву необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву.

Стаття 57

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 58

Адресати

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК I

СУТТЄВІ ВИМОГИ

A. Суттєві вимоги до проектування та будівництва продуктів, вказаних у статті 2(1).

1. ПРОЕКТНІ КАТЕГОРІЇ СУДЕН

Проектна категорія	Сила вітру (Шкала Бофорта)	Висота істотних хвиль (H $\frac{1}{3}$, метри)
A	перевищує 8	перевищує 4
B	до 8 включно	до 4 включно
C	до 6 включно	до 2 включно
D	до 4 включно	до 0,3 включно

Пояснювальні примітки:

- A. прогулянкові судна, яким присвоєна проектна категорія A, вважають такими, що розраховані на вітер, сила якого перевищує 8 (за шкалою Бофорта), та висоту істотних хвиль 4 м та більше, але не розраховані на аномальні погодні умови, такі як шторм, сильний шторм, ураган, торнадо та екстремальні морські умови чи гігантські хвилі.
- B. прогулянкові судна, яким присвоєна проектна категорія B, вважають такими, що розраховані на силу вітру до 8 включно (за шкалою Бофорта) та висоту істотних хвиль до 4 м включно.

C. судна, яким присвоєна проектна категорія C, вважають такими, що розраховані на силу вітру до 6 включно та висоту істотних хвиль до 2 м включно.

D. судна, яким присвоєна проектна категорія D, вважають такими, що розраховані на силу вітру до 4 включно та висоту істотних хвиль до 0,3 м включно, а також випадкові хвилі максимальною висотою 0,5 м.

Судна кожної проектної категорії повинні бути спроектовані та побудовані зі збереженням параметрів щодо остійності, плавучості та інших відповідних суттєвих вимог, зазначених у цьому додатку, а також повинні мати належні характеристики щодо управління.

2. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ

2.1. Ідентифікація суден

Кожне судно повинне бути позначено ідентифікаційним номером, що включає таку інформацію:

- (1) код країни виробника,
- (2) унікальний код виробника, присвоєний національним органом держави-члена,
- (3) унікальний серійний номер;
- (4) місяць і рік виробництва;
- (5) рік моделі.

Детальні вимоги щодо ідентифікаційного номера, вказаного у першому параграфі, встановлені у відповідному гармонізованому стандарті.

2.2. Табличка виробника

Кожне судно повинне мати постійну табличку, розміщену окремо від ідентифікаційного номеру судна, що містить принаймні таку інформацію:

- (a) назву виробника, зареєстроване комерційне найменування чи зареєстровану торговельну марку, а також його контактну адресу;
- (b) знак CE відповідно до статті 18;
- (c) проектну категорію судна відповідно до секції 1;
- (d) максимальне навантаження, рекомендоване виробником, на основі пункту 3.6, не враховуючи вагу вмісту стаціонарних повних цистерн;
- (e) кількість осіб, рекомендовану виробником, на яку розраховане судно.

У випадку оцінювання після завершення будівництва контактні дані та вимоги, вказані в пункті (a), повинні містити ті самі дані нотифікованого органу, який провів оцінювання відповідності.

2.3. Захист від падіння за борт та засоби повернення на борт

Судно повинне бути спроектовано так, щоб мінімізувати ризик падіння за борт та забезпечити повернення на борт. Засоби повернення на борт повинні бути доступними для людини у воді або такими, які вона може розгорнути без сторонньої допомоги.

2.4. Видимість з головного посту кермового керування

На прогулянкових суднах головний пост кермового керування повинен забезпечувати для оператора за нормальних умов використання (швидкість та навантаження) належну видимість по усіх напрямках.

2.5. Інструкція з експлуатації

До кожного продукту необхідно додавати інструкцію з експлуатації відповідно до статті 7(7) та статті 9(4). Інструкція повинна містити усю необхідну інформацію для безпечного використання продукту, з особливою увагою до підготовки до використання, технічного обслуговування, регулярної експлуатації, запобігання ризикам та управління ризиками.

3. ЦІЛІСНІСТЬ ТА СТРУКТУРНІ ВИМОГИ

3.1. Структура

Вибір та поєднання матеріалів, а також побудова повинна забезпечувати достатню міцність судна за всіма параметрами. Особливу увагу необхідно приділити проектній категорії відповідно до секції 1 та максимальному рекомендованому виробником навантаженню відповідно до пункту 3.6.

3.2. Остійність та висота надводного борту

Судно повинне бути достатньо остійним та мати необхідну висоту надводного борту, з огляду на його проектну категорію відповідно до секції 1 та максимальне рекомендоване виробником навантаження згідно з пунктом 3.6.

3.3. Плавучість та непотоплюваність

Судно повинне бути побудоване так, щоб забезпечувати збереження належних характеристик плавучості відповідно до його проектної категорії згідно з секцією 1, а також максимальне рекомендоване виробником навантаження відповідно до пункту 3.6. Усі житлові багатокорпусні прогулянкові судна, що схильні до перекидання, повинні мати достатню плавучість, щоб утримуватися на воді у перекинутому положенні.

Судна завдовжки менше 6 метрів, що схильні до затоплення, під час використання в межах їхньої проектної категорії повинні мати необхідні засоби збереження непотоплюваності у стані затоплення.

3.4. Отвори у корпусі, палубі та надбудові

Отвори у корпусі, палубі(ах) та надбудові не повинні зашкоджувати структурній цілісності судна або його цілісності для захисту від непогоди у закритому стані.

Вікна, ілюмінатори, двері та кришки люків повинні витримувати водяний тиск, що може виникнути за їх певного положення, а також зосереджене навантаження, яке виникає через вагу людей, які переміщуються на палубі

На судовому оснащенні, призначеному для протоку води в корпус або з корпусу, нижче ватерлінії, що відповідає максимальному рекомендованому виробником навантаженню згідно з пунктом 3.6, повинні знаходитися засоби закриття, що мають бути легкодоступними.

3.5. Затоплення

Судно повинне бути спроектовано так, щоб мінімізувати ризик потоплення.

У відповідних випадках особливу увагу необхідно приділяти:

- (a) кокпітам та отворам, які повинні осушуватися самостійно або мати інші засоби недопущення води до внутрішньої частини судна;
- (b) вентиляційному оснащенню;
- (c) видаленню води за допомогою насосів чи інших засобів.

3.6. Максимальне рекомендоване виробником навантаження

Максимальне рекомендоване виробником навантаження (палива, води, провізії, різного оснащення та людей (в кілограмах)), на яке розраховане судно, необхідно визначати відповідно до проектної категорії (секція 1), остійності та висоти надводного борту (пункт 3.2), а також плавучості та непотоплюваності (пункт 3.3).

3.7. Зберігання рятувальних човнів

Усі прогулянкові судна проектних категорій А та В, а також прогулянкові судна проектних категорій С та D завдовжки більше 6 метрів повинні бути обладнані одним чи декількома місцями зберігання рятувального човна (човнів), достатньо великого (великих), щоб вмістити кількість людей, на яку розраховане прогулянкове судно відповідно до рекомендацій виробника. Місце(я) зберігання рятувального(их) човна(ів) повинне(і) бути легкодоступним(и) у будь-який час.

3.8. Евакуація

Усі житлові багатокорпусні прогулянкові судна, що схильні до перекидання, повинні бути обладнані ефективними засобами евакуації у випадку перекидання. Якщо наявні засоби евакуації у перекинутому положенні, вони не повинні зашкоджувати структурі (пункт 3.1), остійності (пункт 3.2) або плавучості (пункт 3.3), незалежно від того, чи перебуває прогулянкове судно в нормальному положенні, чи в перекинутому.

Усі житлові багатокорпусні прогулянкові судна повинні бути обладнані ефективними засобами евакуації у випадку пожежі.

3.9. Постановка на якір, швартування та буксирування

Усі судна, беручи до уваги їхню проектну категорію та характеристики, повинні бути обладнані однією або декількома опорними точками чи іншими засобами для безпечного перенесення навантажень при постановці на якір, швартуванні або буксируванні.

4. ХАРАКТЕРИСТИКИ ЩОДО УПРАВЛІННЯ

Виробник повинен забезпечити необхідний рівень характеристик щодо управління судном із найбільш потужним рушійним двигуном, для якого було спроектовано та побудовано судно. Для усіх рушійних двигунів в інструкції з експлуатації необхідно вказати максимальну номінальну потужність двигуна.

5. ВИМОГИ ЩОДО ВСТАНОВЛЕННЯ

5.1. Двигуни та відділення двигуна

5.1.1. Стаціонарний двигун

Усі стаціонарні встановлені двигуни необхідно розміщувати в окремому закритому відсіку, відділеному від житлових приміщень, так, щоб мінімізувати ризик виникнення або поширення пожежі, а також загрози від токсичних випарів, жару, шуму чи вібрацій у житлових приміщеннях.

Складові частини та додаткове обладнання двигуна, які потребують регулярного огляду та/або обслуговування, повинні бути легкодоступними.

Ізоляційні матеріали, що знаходяться всередині машинного відділення, не повинні підтримувати горіння.

5.1.2. Вентиляція

У машинному відділенні необхідно забезпечити вентиляцію. Необхідно мінімізувати потрапляння води всередину машинного відділення через отвори.

5.1.3. Незахищені деталі

Незахищені деталі двигуна, що рухаються або нагріваються і можуть спричинити травмування, повинні бути ефективно захищені, за винятком випадків, коли двигун має захисне покриття або власний корпус.

5.1.4. Запуск підвісного рушійного двигуна

Кожен підвісний рушійний двигун, встановлений на будь-якому судні, обладнаний пристроєм для запобігання запуску двигуна за умови ввімкненого зчеплення, окрім випадків, коли:

- (a) статична тяга, яку розвиває двигун, не перевищує 500 ньютонів (Н);
- (b) двигун має обмежувач дроселювання для обмеження тяги до 500 Н у момент запуску двигуна.

5.1.5. Автономне управління водним мотоциклом

Водний мотоцикл повинен бути оснащений приладом автоматичного вимкнення рушійного двигуна або приладом автоматичного зменшення швидкості, переходу до поступального руху по колу, у разі, коли особа, що керує судном, залишає його борт або падає за борт.

5.1.6. Підвісні рушійні двигуни з румпельним управлінням повинні бути обладнані пристроєм аварійної зупинки із можливістю під'єднання до управління кермом.

5.2. Паливна система

5.2.1. Загальні положення

Обладнання та оснащення для заправлення, зберігання, вентиляції та постачання палива повинне бути спроектовано так, щоб мінімізувати ризик пожежі та вибуху.

5.2.2. Паливні цистерни

Паливні цистерни, трубопроводи та шланги повинні бути захищені та відокремлені або закриті від будь-якого джерела значного тепла. Матеріали, з яких виготовляються паливні цистерни, та спосіб їх побудови повинні відповідати їхній ємності та типу палива.

Приміщення, де знаходиться паливні цистерни для бензину, повинно вентилюватися.

Паливні цистерни для бензину не повинні становити частину корпусу і повинні бути:

- (a) захищені від вогню з будь-якого двигуна чи з будь-якого іншого джерела займання;
- (b) відокремлені від житлових приміщень.

Паливні цистерни для дизелю можуть бути частиною корпусу.

5.3. Електрична система

Електричні системи повинні бути спроектовані та встановлені так, щоб забезпечувати належну експлуатацію судна за нормальних умов використання, а також щоб мінімізувати ризик пожежі та ураження електричним струмом.

Усі електричні кола, окрім кіл для запуску двигуна, що живляться від акумуляторів, повинні залишатися безпечними у разі перенавантаження.

Кола електричної тяги не повинні взаємодіяти з іншими колами у спосіб, що зумовлює виникнення збоїв у роботі перших або останніх.

Необхідно забезпечити вентилювання, щоб запобігти накопиченню вибухонебезпечних газів, який можуть виділяти акумулятори. Акумулятори повинні бути надійно закріплені та захищені від потрапляння води.

5.4. Стернова система

5.4.1. Загальні положення

Стернова система та система контролю рушіїв повинні бути спроектовані, побудовані та встановлені так, щоб уможливити передачу стернового навантаження за прогнозованих умов експлуатації.

5.4.2. Аварійне обладнання

Кожне вітрильне прогулянкове судно та невітрильне прогулянкове судно з одним рушійним двигуном, оснащені дистанційно керованими стерновими системами, повинні бути обладнані аварійними засобами стернового управління прогулянковим судном на малій швидкості.

5.5. Газова система

Газові системи для побутових потреб повинні бути паровідвідного типу та спроектовані і встановлені так, щоб уникати витоків та ризиків вибуху, із можливістю перевірки на предмет витоків. Матеріали та компоненти повинні бути придатними для конкретного газу, що застосовується, щоб витримувати навантаження, що мають місце в морському середовищі.

Будь-яке газове обладнання, що використовується за призначенням, передбаченим виробником, повинне бути встановлене відповідно до інструкцій виробника. Будь-який прилад, що споживає газ, повинен бути оснащений окремим трубопроводом системи розподілення, і кожний прилад повинен контролюватися за допомогою окремого вимикача. Для запобігання загрозам витоків та продуктів згоряння необхідно забезпечити належну вентиляцію.

Усі судна із стаціонарними газовими системами повинні мати ізольоване приміщення для розміщення усіх газових балонів. Це ізольоване приміщення повинно бути відокремлене від житлових приміщень, доступ до нього повинен бути лише ззовні, а також воно повинно мати зовнішню вентиляцію для виведення усіх легких газів за борт.

Зокрема, будь-яка стаціонарна газова система повинна пройти випробування після встановлення.

5.6. Протипожежний захист

5.6.1. Загальні положення

Тип обладнання, що встановлюють, та схема судна повинні враховувати ризик виникнення та поширення пожежі. Особливу увагу необхідно приділяти середовищу, що оточує прилади, які працюють із використанням відкритого вогню, нагрітим зонам або двигунам та допоміжним агрегатам, зливам мастила та палива, незакритим мастильним та паливним трубам, а також електричній проводці, зокрема її віддаленню від джерел тепла та нагрітих поверхонь.

5.6.2. Протипожежне обладнання

Прогулянкові судна повинні бути оснащені протипожежним обладнанням, що відповідає рівню пожежної загрози, або необхідно вказати розміщення та потужність протипожежного обладнання відповідно до рівня пожежної загрози. Судно не можна вводити в експлуатацію, якщо воно не обладнане відповідним протипожежним обладнанням. Відділення двигуна, що працює на бензині, повинні бути захищені протипожежною системою, що дозволяє уникнути необхідності відкриття відділення у випадку пожежі. Точки розміщення переносних вогнегасників, у разі наявності, повинні бути легкодоступними, а один з них повинен знаходитись так, щоб до нього був легкий доступ з основного поста кермового керування прогулянковим судном.

5.7. Навігаційні вогні, знаки та звукові сигнали

Якщо судно оснащують навігаційними вогнями, знаками та звуковими сигналами, вони повинні відповідати МППЗСМ 1972 року (Міжнародні правила запобігання зіткненням суден у морі) або ЄКПВВШ (Європейський кодекс плавання по внутрішніх водних шляхах) у відповідних випадках.

5.8. Запобігання викидам та установки для полегшення транспортування відходів на борт

Конструкція судна повинна передбачати запобігання випадковим викидам забрудників (мастила, паливо тощо) за борт.

Будь-який туалет, встановлений на прогулянковому судні, повинен бути сполучений виключно із системою відстійних танків або з системою очищення води.

Прогулянкові судна, на яких встановлені відстійні танки, повинні бути оснащені стандартним зливним з'єднанням для забезпечення сполучення труб приймальних споруд із випускним трубопроводом прогулянкового судна.

Окрім зазначеного, усі труби для відходів життєдіяльності людини, що проходять крізь корпус судна, повинні бути обладнані клапанами із можливістю фіксації у закритому положенні.

В. Суттєві вимоги щодо викидів відпрацьованих газів з рушійних двигунів

Рушійні двигуни повинні відповідати суттєвим вимогам щодо викидів відпрацьованих газів, встановленим у цій частині.

1. ІДЕНТИФІКАЦІЯ РУШІЙНИХ ДВИГУНІВ

1.1. Кожен двигун повинен мати чітке позначення з такою інформацією:

- (a) найменування виробника двигуна, зареєстроване комерційне найменування чи зареєстрована торговельна марка, його контактна адреса, а також, за необхідності, ім'я та контактна адреса особи, що здійснювала адаптацію двигуна;

▼ СІ

- (b) тип двигуна та, за необхідності, сімейство двигунів;

► В

- (c) унікальний серійний номер двигуна;
- (b) знак СЕ відповідно до статті 18;

1.2. Позначення, зазначені у пункті 1.1, повинні триматися протягом нормального строку експлуатації двигуна, а також повинні бути чіткими та стійкими. У разі використання наклейок або табличок вони повинні фіксуватися так, щоб забезпечити надійність їхнього кріплення протягом нормального строку експлуатації двигуна, а також щоб наклейки/таблички не можна було зняти, не зруйнувавши або не пошкодивши їх.

1.3. Позначення повинні кріпитися до тієї частини двигуна, яка є необхідною для нормальної експлуатації двигуна та зазвичай не потребує заміни протягом строку експлуатації двигуна.

1.4. Позначення необхідно розміщувати так, щоб забезпечити їхню безпосередню видимість після збирання двигуна з усіма компонентами, необхідними для роботи двигуна.

2. ВИМОГИ ЩОДО ВИКИДІВ ВІДПРАЦЬОВАНИХ ГАЗІВ

Рушійні двигуни повинні бути спроектовані, побудовані та зібрані так, щоб за їх правильного встановлення та нормального використання викиди не перевищували граничні значення, вказані у пункті 2.1 таблиці 1 та пункті 2.2 таблиці 2 та 3.

2.1. Значення, що застосовуються для цілей статті 55(2) та таблиці 2 пункту 2.2:

Таблиця 1

(г/кВт·г)								
Тип	Окис вуглецю 			Вуглеводні 			Окис азоту NO _x	Тверді частинки РТ
	А	В	п	А	В	п		
Двотактний двигун з запалюванням від іскри	150,0	600,0	1,0	30,0	100,0	0,75	10,0	Не передбачено
Чотиритактний двигун з запалюванням від іскри	150,0	600,0	1,0	6,0	50,0	0,75	15,0	Не передбачено
Запалювання від стиснення	5,0	0	0	1,5	2,0	0,5	9,8	1,0

Якщо А, В та п константи відповідно до таблиці, P_N є номінальною потужністю двигуна у кВт.

2.2. Значення, що застосовуються з 18 січня 2016 року:

Таблиця 2

Граничні рівні викидів відпрацьованих газів для двигунів, що запалюються від стиснення (±)

Літраж ЛД (л/цикл)	Номінальна потужність двигуна P _N (кВт)	Тверді частинки РТ (г/кВт·г)	Вуглеводні + окис азоту
			 (г/кВт·г)
		Значення, наведені в таблиці 1	
		 (±)	0,30 4,7
			0,15 5,8
		0,14	5,8
			0,12 5,8
			0,12 5,8

		0,11	5,8
<p>+ в якості альтернативи, двигуни із запалюванням від стиснення з номінальною потужністю, що дорівнює або перевищує 37 кВт і не перевищує 75 кВт, та з літражем до 0,9 л/цикл не повинні перевищувати граничні рівні викидів твердих частинок у 0,20 г/кВт·г та граничні рівні комбінованих</p> <p>зображення</p> <p>викидів у 5,8 г/кВт·г.</p> <p>++ будь-який двигун із запалюванням від стиснення не повинен перевищувати обмеження на викиди окису вуглецю (CO) у 5,0 г/кВт·г.</p>			

Таблиця 3

Граничні рівні викидів відпрацьованих газів для двигунів з запалюванням від іскри

Тип двигуна	Номінальна потужність двигуна P_N (кВт)	Окис вуглецю CO (г/кВт·г)	Вуглеводні + окис азоту зображення (г/кВт·г)
Рушійно-стернові та стаціонарні двигуни	 зображення	75	5
	 зображення	350	16
	 зображення	350	22
Підвісні двигуни та двигуни суден для індивідуального користування	 зображення	 зображення	30
	 зображення	 зображення	 зображення
	 зображення	300	 зображення

2.3. Випробувальні цикли:

Випробувальні цикли та зважувальні коефіцієнти, які необхідно застосовувати:

Необхідно використовувати такі вимоги стандарту ISO 8178-4:2007, беручи до уваги значення, наведені в таблиці нижче.

Для двигунів з регульованою частотою обертів з запалюванням від стиснення необхідно застосовувати випробувальний цикл E1 чи E5 або, якщо потужність перевищує 130 кВт, в якості альтернативи, допускається застосування випробувального циклу E3. Для двигунів з регульованою частотою обертів з запалюванням від іскри необхідно застосовувати випробувальний цикл E4.

Цикл номер режиму	E1, 1	2	3	4	5
Швидкість	Номінальна швидкість		Проміжна швидкість		Мала швидкість — холості оберти
Крутний момент	100	75	75	50	0
Зважувальний коефіцієнт	0,08	0,11	0,19	0,32	0,3
Швидкість	Номінальна швидкість		Проміжна швидкість		Мала швидкість — холості оберти
Цикл номер режиму	E3, 1	2	3	4	
Швидкість, %	100	91	80	63	
Потужність, %	100	75	50	25	
Зважувальний коефіцієнт	0,2	0,5	0,15	0,15	
Цикл номер режиму	E4, 1	2	3	4	5
Швидкість, %	100	80	60	40	Холості оберти
Крутний момент	100	71,6	46,5	25,3	0
Зважувальний коефіцієнт	0,06	0,14	0,15	0,25	0,40
Цикл номер режиму	E5, 1	2	3	4	5
Швидкість, %	100	91	80	63	Холості оберти
Потужність, %	100	75	50	25	0
Зважувальний коефіцієнт	0,08	0,13	0,17	0,32	0,3

Нотифіковані органи мають право приймати результати випробування, проведеного на основі інших випробувальних циклів, відповідно до гармонізованого стандарту та за умов відповідності робочому циклу двигуна.

2.4. Застосування сімейства рушійних двигунів та вибір вихідного рушійного двигуна

Виробник двигуна відповідає за визначення того, які двигуни з його продукції необхідно включити до сімейства двигунів.

Вихідний двигун обирають з сімейства двигунів так, щоб його характеристики щодо викидів були репрезентативними для усіх двигунів такого сімейства двигунів. Двигун, що має характеристики, які, як очікується, можуть зумовлювати найбільшу кількість певних викидів (виражається у г/кВт·г) за результатами відповідного випробувального циклу, зазвичай обирають як вихідний двигун цього сімейства.

2.5. Випробувальне пальне

Випробувальне пальне, використовуване для випробування рівнів викидів відпрацьованих газів, повинне відповідати таким характеристикам:

Бензинове пальне				
Властивість	RF-02-99		RF-02-03	
	Не містить свинцю		Не містить свинцю	
	мін	макс	мін	макс
Дослідницьке октанове число (ДОЧ)	95	—	95	—
Моторне октанове число (МОЧ)	85	—	85	—
Густина за 15 °С (кг/м ³)	748	762	740	754
Початкова температура кипіння (°С)	24	40	24	40
Масова частка сірки (мг/кг)	—	100	—	10
Вміст свинцю (мг/л)	—	5	—	5
Тиск парів за Рейдом (кПа)	56	60	—	—
Тиск парів (DVPE) (кПа)	—	—	56	60
Дизельне пальне				
Властивість	RF-06-99		RF-06-03	
	мін	макс	мін	макс
Цетанове число	52	54	52	54
Густина за 15 °С (кг/м ³)	833	837	833	837
Кінцева температура кипіння (°С)	—	370	—	370
Температура спалаху (°С)	55	—	55	—
Масова частка сірки (мг/кг)	Необхідно зазначити	300 (50)	—	10
Масова частка золи	Необхідно зазначити	0,01	—	0,01

(мг/кг) | | | | |

Нотифіковані органи мають право приймати результати випробувань, проведених на основі іншого випробувального пального, відповідно до гармонізованого стандарту.

3. ДОВГОВІЧНІСТЬ

Виробник двигуна повинен надати інструкції зі встановлення та технічного обслуговування двигуна, дотримання яких означає, що за нормальної експлуатації двигун буде надалі відповідати граничним рівням, наведеним у пунктах 2.1 та 2.2 протягом всього нормального строку експлуатації та за нормальних умов експлуатації.

Виробник двигуна отримує цю інформацію за допомогою попередніх випробувань витривалості, які проводять на основі нормальних робочих циклів, а також за допомогою розрахунку зношення деталей, що дозволяє виробнику укласти необхідні інструкції з технічного обслуговування та надавати їх разом із усіма новими двигунами під час їх першого введення в обіг.

Нормальний строк експлуатації двигуна складає:

- (a) для двигунів, що запалюються від стиснення: 480 годин експлуатації або 10 років, залежно від того, що настає раніше;
- (b) для стаціонарних двигунів або рушійно-стернових двигунів з запалюванням від іскри, із вбудованим випускним трубопроводом або без нього:
  - (i) для категорії двигунів зображення : 480 годин експлуатації або 10 років, залежно від того, що настає раніше,
  - (ii) для двигунів категорії зображення : 150 годин експлуатації або три роки, залежно від того, що настає раніше,
  - (iii) для категорії двигунів зображення : 50 годин експлуатації або один рік, залежно від того, що настає раніше,
- (c) двигуни водних мотоциклів: 350 годин експлуатації або п'ять років, залежно від того, що настає раніше,
- (d) підвісні двигуни: 350 годин експлуатації або 10 років, залежно від того, що настає раніше,

4. ІНСТРУКЦІЯ З ЕКСПЛУАТАЦІЇ

До кожного двигуна необхідно додати інструкцію з експлуатації мовою чи мовами, легко зрозумілими для споживачів та інших кінцевих користувачів, як визначено державами-членами, на ринках яких здійснюватиметься обіг двигуна.

В інструкції з експлуатації необхідно:

- (a) надавати інструкції зі встановлення, використання та технічного обслуговування, необхідного для забезпечення належного функціонування двигуна для відповідності вимогам секції 3 (Надійність);
- (b) зазначати потужність двигуна, визначену відповідно до гармонізованого стандарту.

С. Суттєві вимоги до шумового випромінювання

Прогулянкові судна зі стаціонарними або рушійно-стерновими двигунами без вбудованого випускного трубопроводу, водні мотоцикли, підвісні двигуни та рушійно-стернові двигуни з вбудованим випускним трубопроводом повинні відповідати суттєвим вимогам до шумового випромінювання, встановленим у цій Частині.

1. РІВЕНЬ ШУМОВОГО ВИПРОМІНЮВАННЯ

- 1.1. Прогулянкові судна зі стаціонарними або рушійно-стерновими двигунами без вбудованого випускного трубопроводу, водні мотоцикли, підвісні двигуни та рушійно-стернові двигуни з вбудованим випускним трубопроводом повинні бути спроектовані, побудовані та зібрані так, щоб шумове випромінювання не перевищувало значення граничних рівнів, вказаних у цій таблиці:

Номинальна потужність двигуна (один двигун) У кВт	Максимальний рівень звукового тиску = L_{pASmax} У дБ
	67
	72
	75

де P_N = номінальна потужність єдиного двигуна у кВт за номінальної швидкості, а L_{pASmax} = максимальний рівень звукового тиску у дБ.

Для всіх типів двигунів для блоків спарених двигунів та з декількох двигунів можна застосовувати похибку у 3 дБ.

1.2. Як альтернатива випробуванню з вимірюванням шуму, прогулянкове судно з конфігурацією стаціонарного двигуна або з конфігурацією рушійно-стернового двигуна без вбудованого випускного трубопроводу необхідно вважати таким, що відповідає вимогам щодо шуму, встановленим у пункті 1.1, якщо його число Фруда $\leq 1,1$, а співвідношення потужності і водотонажності ≤ 40 , і якщо двигун та викидна система встановлені відповідно до специфікацій виробника двигуна.

1.3. «Число Фруда» F_n обчислюють шляхом ділення максимальної швидкості прогулянкавого судна V (м/с) на квадратний корінь довжини судна по ватерлінії lwl (м), помноженого на прискорення вільного падіння, g , що дорівнює $9,8 \text{ м/с}^2$.

зображення

«Співвідношення потужності і водотонажності» обчислюють шляхом ділення номінальної потужності двигуна P_N (у кВт) на водотоннажність прогулянкавого судна D (у тоннах).

зображення

2. ІНСТРУКЦІЯ З ЕКСПЛУАТАЦІЇ

Для прогулянкавих суден зі стаціонарними або рушійно-стерновими двигунами без вбудованого викидного трубопроводу та водних мотоциклів інструкція з експлуатації, необхідна згідно з пунктом 2.5 частини А, повинна містити інформацію, необхідну для утримання прогулянкавого судна та викидної системи у такому стані, який, наскільки це практично можливо, забезпечуватиме відповідність вказаним значенням граничних рівнів шуму за нормальних умов експлуатації.

Для підвісних або рушійно-стернових двигунів з вбудованим викидним трубопроводом інструкція з експлуатації, необхідна згідно з секцією 4 частини В, повинна містити інформацію, необхідну для утримання двигуна у стані, який, наскільки це практично можливо, забезпечуватиме відповідність вказаним значенням граничних рівнів шуму за нормальних умов експлуатації.

3. ДОВГОВІЧНІСТЬ

Положення щодо довговічності, зазначені у секції 3 частини В, необхідно застосовувати *mutatis mutandis* до відповідності вимогам до шумового випромінювання, встановлених у секції 1 цієї Частини.

ДОДАТОК II

КОМПОНЕНТИ СУДЕН

- (1) обладнання, захищене від займання, для стаціонарних та рушійно-стернових бензинових двигунів, а також місця розміщення цистерн з бензином;
- (2) пристрої для запобігання запуску на передачі;
- (3) кермові колеса, кермові механізми та системи кабелів;
- (4) паливні цистерни для стаціонарного встановлення та паливні шланги;
- (5) люки та ілюмінатори, готові до монтажу.

ДОДАТОК III

ДЕКЛАРАЦІЯ ВИРОБНИКА ЧИ ІМПОРТЕРА ДЛЯ ЧАСТКОВО ЗАВЕРШЕНИХ СУДЕН (СТАТТЯ 6(2))

Декларація виробника або імпортера, заснованих на території Союзу, відповідно до статті 6(2), повинна містити таке:

- (a) найменування та адресу виробника;
- (b) найменування та адресу представника виробника, заснованого на території Союзу, або, якщо можливо, ім'я особи, відповідальної за введення в обіг;
- (c) опис частково завершених суден;

- (d) заяву про те, що частково завершене судно відповідає суттєвим вимогам, які застосовуються на цьому етапі будівництва; із врахуванням покликань на релевантні гармонізовані стандарти, що використовуються, або покликань на специфікації, у зв'язку з якими було заявлено відповідність на цьому етапі будівництва; і, окрім цього, про те, що судно підлягає завершенню іншими юридичними чи фізичними особами за повної відповідності до цієї Директиви.

ДОДАТОК IV

ДЕКЛАРАЦІЯ ПРО ВІДПОВІДНІСТЬ ВИМОГАМ ЄС № xxxxx (15)

1. № xxxxx (Продукт: продукт, номер партії, тип або серійний номер):
2. Найменування та адреса виробника або його уповноваженого представника [Уповноважений представник повинен також надати комерційне найменування та адресу виробника] або приватного імпортера.
3. За видачу декларації відповідності одноосібну відповідальність несе виробник або приватний імпортер, або особа, вказана в статті 19(3) або (4) Директиви 2013/53/ЄС.
4. Об'єкт декларації (ідентифікаційні дані продукту, які забезпечують його простежуваність. Може включати фотографію, якщо це можливо):
5. Об'єкт декларації, зазначений у пункті 4, відповідає релевантному гармонізаційному законодавству Союзу:
6. Покликання на релевантні гармонізовані стандарти, що використовуються, або покликання на інші технічні специфікації, стосовно яких декларується відповідність:
7. Якщо застосовно, нотифікований орган ... (найменування, номер) здійснив... (опис робіт) та видав сертифікат:
8. Ідентифікаційні дані особи, уповноваженої ставити підпис від імені виробника або його уповноваженого представника
9. Додаткова інформація:

Декларація про відповідність вимогам ЄС повинна містити заяву виробника рушійного двигуна та особи, що здійснила адаптацію двигуна відповідно до пунктів (b) та (c) статті 6(4) про те, що:

- (a) після встановлення на судно згідно з інструкцією зі встановлення, що надається разом з двигуном, двигун відповідатиме:
  - (i) вимогам щодо викидів відпрацьованих газів цієї Директиви;
  - (ii) граничним рівням Директиви 97/68/ЄС щодо затверджених як тип двигунів згідно з Директивою 97/68/ЄС, які не перевищують ступінь III А, ступінь III В чи ступінь IV граничних рівнів викидів для двигунів CI, що їх не використовують для урухомлення суден внутрішнього плавання, локомотивів чи залізничних вагонів, як це передбачено пунктом 4.1.2 додатка I зазначеної Директиви, або
  - (iii) граничним рівням Регламенту (ЄС) № 595/2009 щодо двигунів, що їх тип затверджено згідно з зазначеним Регламентом.

Двигун не можна вводити в експлуатацію за відсутності декларації про відповідність судна, на яке його встановлюватимуть, якщо це необхідно, відповідно до релевантних положень цієї Директиви.

Якщо двигун був введений в обіг протягом додаткового перехідного періоду, вказаного в статті 55(2), декларація про відповідність вимогам ЄС повинна містити інформацію про це.

Підписано від імені із за дорученням:

(місце та дата видачі)

(ім'я, посада) (підпис)

ДОДАТОК V

ЕКВІВАЛЕНТНА ВІДПОВІДНІСТЬ НА ОСНОВІ ОЦІНЮВАННЯ ПІСЛЯ ЗАВЕРШЕННЯ БУДІВНИЦТВА (МОДУЛЬ РСА)

1. Відповідність на основі оцінювання після завершення будівництва — це процедура, призначена для оцінювання еквівалентної відповідності продукту, для якого виробник не взяв на себе відповідальність за відповідність такого продукту положенням цієї Директиви, в той час як фізична або юридична особа, вказана в статті 19(2), (3) або (4), яка вводить продукт в обіг чи в експлуатацію під власну відповідальність, бере на себе

відповідальність за еквівалентну відповідність продукту. Така особа повинна виконувати обов'язки, встановлені в пунктах 2 і 4, та забезпечувати і декларувати під власну одноосібну відповідальність відповідність застосовним вимогам цієї Директиви продукту, про який йде мова, на який поширюється дія положень пункту 3.

2. Особа, що вводить продукт в обіг або в експлуатацію, повинна подати заяву на оцінювання після завершення будівництва продукту нотифікованому органу та надати йому документи та технічний файл, що забезпечать нотифікованому органу можливість провести оцінювання відповідності продукту вимогам цієї Директиви, а також будь-яку наявну інформацію щодо використання продукту після його першого введення в експлуатацію.

Особа, що вводить такий продукт в обіг або в експлуатацію, повинна зберігати ці документи та інформацію для надання відповідним національним органам протягом 10 років після проведення оцінювання еквівалентної відповідності згідно з процедурою оцінювання після завершення будівництва.

3. Нотифікований орган повинен дослідити окремих продукт та здійснити розрахунки, випробування та інші заходи з оцінювання, необхідні для підтвердження еквівалентної відповідності продукту релевантним вимогам цієї Директиви.

Нотифікований орган повинен оформити та видати сертифікат та пов'язаний з ним звіт відповідності щодо проведеного оцінювання, а також зберігати копію сертифіката та пов'язаного з ним звіту для надання національним органам протягом 10 років після видачі зазначених документів.

Нотифікований орган повинен нанести на випробуваний продукт або забезпечити нанесення під свою відповідальність свого ідентифікаційного номера під знаком СЕ.

Якщо оцінюваним продуктом є судно, нотифікований орган повинен також забезпечити під свою відповідальність нанесення ідентифікаційного номера судна відповідно до пункту 2.1 частини А додатка І, при цьому в полі для коду країни виробника необхідно вказати країну реєстрації нотифікованого органу, а в полях для унікального коду виробника, присвоєного національним органом держави-члена — ідентифікаційний номер оцінювання після завершення будівництва, присвоєний нотифікованому органу, після якого зазначають серійний номер сертифіката оцінювання після завершення будівництва. В полях ідентифікаційного номера судна для місяця та року будівництва, а також для року моделі необхідно зазначити місяць та рік оцінювання після завершення будівництва.

4. Маркування знаком СЕ та декларація про відповідність вимогам ЄС

- 4.1. Особа, що вводить продукт в обіг або в експлуатацію, повинна нанести знак СЕ та під відповідальність нотифікованого органу, вказаного в секції 3, ідентифікаційний номер такого органу на продукт, оцінювання якого провів нотифікований орган та засвідчив його еквівалентну відповідність релевантним вимогам цієї Директиви.

- 4.2. Особа, що вводить продукт в обіг або в експлуатацію повинна оформити декларацію про відповідність вимогам ЄС та зберігати її для надання національним органам протягом 10 років після дати видачі сертифіката про оцінювання після завершення будівництва. Декларація відповідності повинна ідентифікувати продукт, щодо якого її оформлено.

Копія декларації про відповідність вимогам ЄС надається відповідним органам на запит.

- 4.3. Якщо оцінюваним продуктом є судно, особа, що вводить судно в обіг або в експлуатацію, повинна розмістити на ньому табличку виробника, зазначену в пункті 2.2 частини А додатка І, на яку необхідно нанести фразу «оцінювання після завершення будівництва», а також ідентифікаційний номер судна, зазначений у пункті 2.1 частини А додатка І, відповідно до положень секції 3.

5. Нотифікований орган повинен поінформувати особу, що вводить продукт в обіг або в експлуатацію, про її обов'язки відповідно до цієї процедури оцінювання після завершення будівництва.

ДОДАТОК VI

ДОДАТКОВІ ВИМОГИ У РАЗІ ВИКОРИСТАННЯ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ ВИРОБНИЦТВА ТА КОНТРОЛЬОВАНОГО ВИПРОБУВАННЯ ПРОДУКЦІЇ, ВСТАНОВЛЕНИХ У МОДУЛІ А1 (СТАТТЯ 24(2))

Проектування та побудова

На одному або декількох суднах, що є показовими як продукція виробника, виробник повинен здійснити або забезпечити здійснення від свого імені одного або декількох із наведених нижче випробувань, еквівалентні розрахунки та контроль:

- (a) випробування остійності відповідно до пункту 3.2 частини А додатка І;
- (b) випробування характеристик плавучості відповідно до пункту 3.3 частини А додатка І.

Шумове випромінювання

Щодо прогулянкових суден із стаціонарними або рушійно-стерновими двигунами без вбудованого викидного трубопроводу та для водних мотоциклів на одному або декількох суднах, що є показовими як продукція виробника, виробник повинен здійснити або забезпечити здійснення від свого імені, під відповідальність нотифікованого органу, обраного виробником, випробування звукового випромінювання, як визначено в частині С додатка І.

Для підвісних або рушійно-стернових двигунів з вбудованим викидним трубопроводом, на одному або декількох двигунах, що є показовими як продукція виробника двигунів, виробник повинен здійснити або забезпечити здійснення від його імені під відповідальність нотифікованого органу, обраного виробником, випробування звукових викидів, як визначено в частині С додатка І.

Якщо випробування проводять на більше ніж одному двигуні з сімейства двигунів, для забезпечення відповідності зразка необхідно застосовувати статистичний метод, зазначений в додатку VII.

ДОДАТОК VII

ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДНОСТІ ПРОДУКТІВ ЩОДО ВИКИДІВ ВІДПРАЦЬОВАНИХ ГАЗІВ ТА ШУМОВОГО ВИПРОМІНЮВАННЯ

1. Для оцінювання відповідності сімейства двигунів необхідно обрати один зразок з серії. За погодженням із нотифікованим органом виробник повинен обрати розмір (n) зразка.
2. Для кожного регульованого компонента викидів відпрацьованих газів та шумового випромінювання обчислюють середнє арифметичне значення X результатів, отриманих щодо відповідного зразка. Серію продуктів необхідно вважати такою, що відповідає вимогам («позитивне рішення»), у разі виконання такої умови:

 зображення

S — це стандартне відхилення, де

 зображення

- X = середнє арифметичне значення результатів, отриманих щодо зразка
 x = окремі результати, отримані щодо зразка
 L = відповідне значення граничного рівня
 n = кількість двигунів у зразку
 k = статистичний фактор, що залежить від n (див таблицю, наведену нижче)

n	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
k	0,973	0,613	0,489	0,421	0,376	0,342	0,317	0,296	0,279	0,265	0,253	0,242	0,233	0,224	0,216	0,210	0,203	0,198

якщо $n \geq 20$, то

 зображення

ДОДАТОК VIII

ДОДАТКОВА ПРОЦЕДУРА, ЩО ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ В РАМКАХ ВІДПОВІДНОСТІ ТИПУ НА ОСНОВІ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ ВИРОБНИЦТВА (МОДУЛЬ С)

У випадках, вказаних в статті 24(5), якщо рівень якості виявляється незадовільним, необхідно застосовувати таку процедуру:

З серії обирають двигун та проводять на ньому випробування, описані в частині В додатка І. Двигуни, що підлягають випробуванню, повинні бути повністю або частково обкатані відповідно до специфікацій виробника.

Якщо викиди певних відпрацьованих газів двигуна, обраного з серії, перевищують значення граничних рівнів відповідно до частини В додатка I, виробник має право вимагати проведення вимірювань на зразках двигунів, обраних з серії, враховуючи початково обраний двигун. Для забезпечення відповідності зразків двигунів вимогам цієї Директиви необхідно застосовувати статистичний метод, описаний у додатку VII.

ДОДАТОК IX

ТЕХНІЧНА ДОКУМЕНТАЦІЯ

Технічна документація, вказана в статті 7(2) та статті 25, повинна у частинах, що стосуються оцінювання, містити таке:

- (a) загальний опис типу;
- (b) концептуальний проект, виробничі креслення та схеми компонентів, агрегатів, схеми підключення та інші відповідні дані;
- (c) описи та пояснення, необхідні для розуміння зазначених креслень і схем та експлуатації продукту;
- (d) перелік стандартів, вказаних у статті 14, що застосовуються повністю або частково, а також описи рішень, ухвалених на виконання суттєвих вимог, якщо стандарти, вказані у статті 14, не були застосовані;
- (e) результати проектних розрахунків, досліджень та інші відповідні дані;
- (f) звіти про випробування або розрахунки, зокрема щодо остійності відповідно до пункту 3.2 частини А додатка I та плавучості відповідно до пункту 3.3 частини А додатка I;
- (g) звіти про випробування щодо викидів відпрацьованих газів, що підтверджують відповідність положенням секції 2 частини В додатка I;
- (h) звіти про випробування щодо шумового забруднення, що підтверджують відповідність положенням секції 1 частини С додатка I.

---

(1) ОВ С 43, 15.02.2012, с. 30.

(2) Позиція Європейського Парламенту від 9 жовтня 2013 року (ще не опублікована в Офіційному віснику) та Рішення Ради від 15 листопада 2013 року.

(3) ОВ L 164, 30.06.1994, с. 15.

(4) ОВ L 214, 26.08.2003, с. 18.

(5) ОВ С 136, 04.06.1985, с. 1.

(6) ОВ L 204, 21.07.1998, с. 37.

(7) ОВ L 218, 13.08.2008, с. 30.

(8) ОВ L 218, 13.08.2008, с. 82.

(9) ОВ L 316, 14.11.2012, с. 12.

(10) ОВ L 59, 27.02.1998, с. 1.

(11) ОВ L 188, 18.07.2009, с. 1.

(12) ОВ L 11, 15.01.2002, с. 4.

(13) ОВ L 55, 28.02.2011, с. 13.

(14) ОВ L 124, 20.05.2003, с. 36.

(15) Присвоєння номера декларації про відповідність не є обов'язковим.